Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 813
Vineri 9 februarie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central
al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Producții mari de legume pe tot timpul anului

Măsuri actuale ce nu trebuie neglijate

La Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști s-a subliniat, între altele, necesitatea organizării producției de legume în cantități cît mai mari, punîndu-se un accent deosebit pe dezvoltarea unor puternice zone legumicole în jurul orașelor și centrelor muncitorești.

Străduindu-se să traducă în viață recomandările prețioase izvorîte din documentele Consfătuirii, în multe regiuni organele agricole și conducerile gospodăriilor de stat și colective au luat măsurile necesare producerii unor cantități sporite de legume timpurii. În unități cum sînt gospodăriile de stat „30 Decembrie", Domnești și Fundeni, regiunea București, Ioșia, regiunea Crișana, Dunărea, regiunea Galați, sau gospodăriile colective din Borș și Sîntion, regiunea Crișana, Macea, Aradu Nou, Tomnatic, regiunea Banat și altele. a fost reparat la timp utilajul, s-au asigurat semințele, cherestеaua și geamurile necesare răsadnițelor. În astfel de unități s-au și amenajat răsadnițele, însămînțîndu-se cu culturi de legume forțate suprafețe importante.

Trebuie arătat însă că nu în toate regiunile se acordă atenția cuvenită măsurilor necesare creșterii producției legumicole în acest an. Din analiza făcută de curînd de către Ministerul Agriculturii, a rezultat că pînă acum, din sarcina de producere a culturilor forțate pentru perioada I (pînă la 15 aprilie) s-a realizat pe întreaga țară numai 40 la sută. Dacă în regiuni cum sînt Galați, Oltenia și Dobrogea sau în unitățile din bazinul de aprovizionare al orașului București s-au obținut pînă acum rezultate mulțumitoare în ce privește producerea culturilor de legume forțate, nu același lucru se poate spune despre regiunile Suceava, Argeș, Banat.

O insuficientă preocupare se acordă în majoritatea regiunilor și construirii de răsadnițe noi. În unitățile agricole socialiste din regiunea Suceava — potrivit relatărilor secției agricole regionale — cherestеaua și geamurile necesare construirii de răsadnițe noi sînt asigurate în proporție de 100 la sută ; cu toate acestea pînă acum au fost construite răsadnițe în proporție foarte mică. În regiunea Hunedoara poate fi întîlnită o situație asemănătoare.

Nici contractărilor de legume nu li se acordă peste tot atenția cuvenită. Dacă în regiuni cum sînt București, Dobrogea, Crișana, Galați și Banat s-au stabilit din vreme suprafețele destinate grădinăritului, iar echipele de contractare au fost însoțite de ingineri și tehnicieni agronomi care au ajutat practic gospodăriile colective, în alte regiuni cum sînt Hunedoara, Iași, Argeș, Mureș-Autonomă Maghiară, Cluj, au fost contractate pînă acum cantități mult mai mici decît producția-marfă de legume planificată.

Dată fiind marea importanță a obținerii unor cantități sporite de legume și asigurării producției ritmice, în scopul bunei aprovizionări a oamenilor muncii, **este necesar ca organele agricole de la regiuni și raioane să urgenteze asigurarea materialelor necesare construirii răsadnițelor noi și reparării celor vechi.** Este bine ca **repartiția materialelor sosite în depozite să se facă în așa fel încît toate unitățile agricole producătoare de legume să primească cherestea, geamuri etc. necesare în primul rînd pentru răsadnițele în care produc legume timpurii și în care fac primele repicări.**

Este recomandabil să fie folosite răsadnițele cu două pante care necesită cantități mai mici de materiale și păstrează mai bine căldura. O deosebită grijă trebuie acordată asigurării și transportării din timp a cantităților de bălegar necesare.

În vederea asigurării rogojinelor necesare răsadnițelor, gospodăriile vor fi îndrumate să folosească și împletituri din materiale locale ca paie de secară, papură, tulpini de rogoz etc. Multă atenție trebuie dată totodată procurării semințelor de legume, în primul rînd pentru trufandale.

Este recomandabil, de asemenea, să fie extinsă metoda folosită în prezent în regiuni cum sînt Iași și Bacău unde au fost constituite cîte 2—3 brigăzi compuse din ingineri și tehnicieni, care merg în fiecare gospodărie colectivă spre a ajuta la rezolvarea cît mai grabnică a tuturor problemelor pe care le ridică organizarea în bune condiții a producției legumicole.

Cu încredere deplină — pe calea agriculturii socialiste

GHEORGHE MOLDOVAN
Secretar
al Comitetului regional Cluj
al Partidului Muncitoresc Romîn

Încheierea procesului de colectivizare a agriculturii a constituit un eveniment de seamă în viața regiunii Cluj. Acest eveniment prezintă un succes însemnat al țărănimii muncitoare din regiunea noastră, care sub îndrumarea organelor și organizațiilor de partid a pășit cu încredere deplină pe calea arătată de partid — gospodăria agricolă colectivă.

Gospodăriile agricole colective mai vechi, ca cele din Luna de Jos, raionul Gherla, Plăiești, Luncani, raionul Turda, Mirăslău, raionul Aiud, Cîțcău, Uriu, raionul Dej, Romînași, Someș Odorhei, raionul Zălau și multe altele din regiune au devenit în scurt timp după înființarea lor unități agricole socialiste fruntașe, dezvoltate din punct de vedere economic, adevărate centre de atracție pentru întreaga țărănime muncitoare din satele regiunii noastre. Ele și-au dezvoltat an de an averea obștească, și-au creat ramuri noi, aducătoare de mari venituri pentru colectiviști, și-au sporit efectivele de animale, au reușit să-și organizeze tot mai bine munca și producția, să obțină an de an rezultate mai bune, să asigure colectiviștilor un trai din ce în ce mai îmbelșugat și să schimbe din temelii fața satelor de altădată. Țăranii colectiviști din aceste unități, în frunte cu comuniștii, au obținut rezultate despre care s-a auzit în întreaga țară și cu atît mai mult în fiece cătun din regiunea noastră. În ultimii 3 ani gospodăria colectivă din Plăiești, raionul Turda, de exemplu, a fost gazdă a peste 2.000 de vizitatori. La fel au atras spre ele multe mii de vizitatori și celelalte gospodării fruntașe. Contactul viu, concret, al țăranilor muncitori din regiune cu realitatea din aceste unități le-a imprimat convingerea de nestrămutat în superioritatea netă a muncii unite în gospodăria agricolă colectivă.

Întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective existente în regiune, prin îndrumare și sprijin concret, a fost permanent în atenția comitetului regional de partid și a sfatului popular regional. Drept urmare, noi și noi gospodării colective s-au ridicat la nivelul celor fruntașe, devenind milionare și multimilionare, adevărate focare ale bunăstării și fericirii.

Rezultatele obținute de aceste unități fruntașe au constituit argumentul cel mai puternic, pe baza cărora masele de țărani muncitori s-au convins că gospodăria colectivă este drumul bunăstării. O importanță deosebită a avut traducerea în viață a indicațiilor date de conducerea partidului nostru, de a atrage mai întîi țărănimea muncitoare în forme simple, de cooperare în producția agricolă — întovărășirile agricole — care au constituit o școală a muncii în comun, a convingerii despre avantajele și posibilitățile ce le deschide agricultura socialistă și care au ușurat apoi trecerea țărănimii muncitoare pe drumul gospodăriei colective. Pentru convingerea țărănimii muncitoare de a păși pe drumul gospodăriei agricole colective, organele și organizațiile de partid din regiunea noastră, au generalizat experiența pozitivă cîștigată și metodele care s-au dovedit cele mai eficace în munca politică dusă pentru colectivizarea agriculturii.

Aplicînd în viață prețioasele indicații date de către conducerea partidului cu privire la îmbunătățirea muncii politico-organizatorice pentru colectivizare, organele și organizațiile de partid din regiune au organizat numeroase vizite ale țăranilor întovărășiți în gospodăriile agricole colective fruntașe (numai în ultimele 3 luni, au fost organizate peste 100 de vizite la care au participat aproape 4.000 de țărani muncitori) ; au fost ținute expuneri și conferințe în adunări populare, s-au organizat convorbiri ale colectiviștilor fruntași cu țăranii întovărășiți, au fost editate broșuri, pliante, fotogazete, au fost confecționate panouri și lozinci mobilizatoare, s-au organizat expoziții volante la sate, vizionări de filme etc. despre viața și munca în gospodăriile colective.

Întărirea organizațiilor de partid de la sate, ridicarea rolului lor de conducător politic, intensificarea muncii politice de masă pe baza indicațiilor date de plenara C.C. al P. M. R. din 30 iunie — 1 iulie 1961, au dus la accelerarea ritmului de transformare a întovărășirilor agricole în gospodării colective. În perioada ce a trecut de la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961, în regiunea noastră au intrat în gospodăriile colective peste 61.000 familii de țărani, cu peste 184.000 hectare teren. Un moment important în munca pentru colectivizarea agriculturii din regiune l-au constituit pregătirile, desfășurarea și apoi popularizarea pe larg a lucrărilor Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști.

Un factor de seamă care a contribuit la încheierea cu succes a procesului de colectivizare a agriculturii l-a constituit și ajutorul permanent și multilateral pe care țărănimea muncitoare din regiunea noastră l-a primit din partea statului. Pe ogoarele regiunii noastre lucrează aproape 1.800 tractoare ale S.M.T.-urilor. Numai în anul trecut gospodăriile colective au primit din partea statului credite în valoare de peste 77 milioane lei pentru întărirea și dezvoltarea lor economică.

În gospodăriile agricole colective din regiunea noastră s-au unit, pe baza liberului consimțămînt, aproape 175.000 de familii, cu peste 500.000 de hectare și cu un numeros inventar gospodăresc. Regiunea Cluj este astăzi complet colectivizată. Terminarea colectivizării agriculturii în regiunea noastră a deschis desigur largi perspective de dezvoltare economică a satelor și de sporire continuă a producției agricole. În același timp în fața noastră se ridică sarcini noi, mai complexe și de mare răspundere privind întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și ridicarea producției vegetale și animale.

Pe baza planului de măsuri concrete, elaborat în regiune și care

(Continuare în pag. 3-a)

La S.M.T. Tulucești, regiunea Galați, repararea utilajului agricol necesar campaniei de primăvară se apropie de sfîrșit. În fotografie : brigada condusă de tov. Costache Lovin, lucrînd la montajul tractoarelor

Foto : NICU VASILE

În S. M. T.-urile regiunii Oltenia

Să fie grăbit ritmul reparării utilajului

— RAID-ANCHETĂ —

În aceste zile de iarnă și în S.M.T.-urile din regiunea Oltenia se desfășoară din plin acțiunea de pregătire a utilajului în vederea campaniei agricole de primăvară. Însuflețiți de Directivele C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste, mecanizatorii din aceste stațiuni depun eforturi susținute pentru executarea la timp și de bună calitate a reparațiilor. Acolo unde lucrările au fost începute la vreme, unde a existat o preocupare permanentă pentru aprovizionarea cu piese de schimb și munca de reparații a fost bine organizată, s-au obținut rezultate bune.

În cele ce urmează vom relata cîteva din constatările făcute cu ocazia unui raid întreprins de curînd prin unele S.M.T.-uri din regiune.

Pe terminate

În atelierul stațiunii de mașini și tractoare Obîrșia se lucrează de zor. Fiecare mecanic, fiecare tractorist are locul lui bine stabilit în procesul tehnologic de reparare a utilajului.

— La noi, ne informează tov. Gheorghe Bărbulescu, inginer mecanic șef, reparațiile sînt pe sfîrșite. Acum sînt în lucru ultimele tractoare. De asemenea, semănătorile de porumb au fost puse la punct în totalitate. Un volum ceva mai mare de lucrări mai avem de efectuat la pluguri și cultivatoare. În cîteva zile vom termina însă toate reparațiile.

Într-adevăr, printr-o bună organizare a muncii, S.M.T.-ul Obîrșia, a izbutit să repare și să revizuiască aproape întregul parc de tractoare și mașini agricole. La tractoare, de pildă, pînă la începutul lunii februarie, din cele 134 planificate fuseseră reparate 121.

Succesele obținute se datoresc în cea mai mare măsură faptului că în campaniile agricole din anul trecut mecanizatorii au acordat o atenție deosebită aplicării normativului de îngrijiri tehnice, cît și reparațiilor pe parcurs. Lucrul acesta a făcut ca acum, în iarnă, volumul de reparații să fie mai mic. Pe de altă parte, la buna reușită a reparării utilajului, a contribuit pregătirea și amenajarea din vreme a atelierelor. Acestea au fost dotate cu bancuri de lucru și diferite dispozitive necesare bunei desfășurări a operațiilor. Munca a fost organizată pe asamble și subasamble, fapt care a permis o folosire rațională atît a spațiului, cît și a utilajelor.

De asemenea, lucrul pe asamble a îngăduit o extindere a diviziunii muncii. fiecare mecanizator putînd să-și însușească temeinic tehnologia de reparații la postul care i s-a încredințat. Munca pe asamble și subasamble a dus la o calitate bună a lucrărilor.

În ceea ce privește asigurarea pieselor de schimb și a materialelor, trebuie subliniat că la această stațiune, aprovizionarea s-a făcut nu de o singură persoană, ci de către un întreg colectiv tehnic. Acest colectiv a stabilit din vreme necesarul de piese și materiale și a luat toate măsurile pentru procurarea la timp și în cantități suficiente a acestora. Dar, așa după cum spunea tov. inginer mecanic șef, mecanizatorii de aici n-au așteptat totul de la baza de aprovizionare. Într-o bună măsură ei au folosit piese recondiționate și confecționări proprii.

Întrecerea socialistă, temeinic organizată și urmărită de comitetul sindicatului. a constituit, de asemenea, un factor important în obținerea rezultatelor amintite.

— Recentele Directive ale C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste, spunea tov. I. Eremia. președintele comitetului sindicatului, au dat un nou imbold în munca mecanizatorilor noștri. În cadrul consfătuirilor de producție ținute în iarna aceasta, calitatea a fost obiectivul principal luat în discuție. Arma criticii a fost folosită cu prisosință. Mecanizatorii de la postul de rodaj, bunăoară, au criticat faptul că cei de la postul pompe de injecție le-au trimis uneori pompe etalonate și centricubate necorespunzător. Deficiențele au fost imediat înlăturate, calitatea lucrărilor îmbunătățindu-se. În cadrul întrecerii socialiste, în primele rînduri au fost comuniștii. Dintre aceștia amintim pe mecanicii Gheorghe Ciuroiu, Gheorghe Oprișoreanu, Constantin Ciocioc, pe fierarul Dumitru Gîngu, pe tractoriștii Gheorghe Zamfiroiu, Constantin Olaru și alții.

Rezultate bune în munca de reparații au obținut și alte S.M.T.-uri din regiunea Oltenia. S.M.T.-urile Bibești, Filiași, Băilești și Șimian, de pildă, pînă la 1 februarie reparaseră 77—87 la sută din tractoare, precum și cea mai mare parte a mașinilor agricole.

Întîrzieri nejustificate

Alături de S.M.T.-uri ca cele amintite mai sus, în regiunea Oltenia sînt însă și unități, și din păcate nu puține la număr, în care reparațiile sînt mult întîrziate. Este cazul S.M.T.-urilor Bechet, Vînju Mare, Plopșor, Caloș, Poiana Mare, Zănoaga, Corabia și Olari, unde procentul realizărilor la repararea tractoarelor este cuprins între 40—68 la sută. Rămasă în urmă, în majoritatea acestor unități, este și reparația mașinilor agricole.

Conducerile unora dintre aceste unități pun întîrzierea reparațiilor pe seama retragerii tîrzii a tractoarelor din cîmp. Adevărul însă nu este acesta. Majoritatea tractoarelor au fost retrase din cîmp încă de la jumătatea lunii decembrie. Cauzele rămînerii în urmă sînt cu totul altele. Unele din ele au fost, de altfel, scoase la iveală și cu ocazia unei

ION LEȘEANU
P. VOICULESCU

(Continuare în pag. 2-a)

Au mărit suprafața grădinii de legume

Pentru a obține și în cursul anului acesta cantități mari de legume, membrii gospodăriei agricole colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, au început din timp pregătirile necesare. Astfel, încă din toamnă întreaga suprafață de 35 hectare destinată culturii legumelor a fost arată.

Pînă acum colectiviștii au pregătit 300 m.p. răsadnițe calde și au însămînțat 200 m.p. Pentru amenajarea răsadnițelor necesare a fost transportată cantitatea de 50 tone de gunoi ; de asemenea, au fost pregătite 350 tone mraniță care va fi transportată pe terenul grădinii de legume.

În scopul obținerii unei recolte timpurii de cartofi, a fost pusă la iarovizat cantitatea de 5.000 kg. sămînță de cartofi ; de asemenea, sînt în curs de iarovizare încă 5 tone.

În sfîrșit trebuie spus că membrii gospodăriei colective „Progresul" au încheiat din vreme contracte cu Agevacoopul Fetești ; s-a prevăzut să se cultive cu roșii timpurii suprafața de 5,5 hectare.

În anul trecut colectiviștii au cultivat cu legume 30 de hectare încasînd din valorificarea lor suma de 372.245 lei, față de 230.895 lei planificați, în afară de cantitatea de legume care a fost împărțită la colectiviști potrivit zilelor-muncă efectuate.

Pe baza rezultatelor bune obținute gospodăria colectivă și-a propus în planul de producție să mărească anul acesta suprafața grădinii de legume cu încă 5 hectare.

C. FRÎNCU
corespondent

Își îmbogățesc cunoștințele

În comuna Vidra, raionul Giurgiu, funcționează un centru școlar pentru pregătirea de contabili și brigadieri legumicoli din gospodăriile colective. În fotografie : un aspect de la o oră de legumicultură, la una din clasele de brigadieri legumicoli

Foto AGERPRES

Redesfundatul parțial în viile de pe nisipuri

După cum se știe, vița de vie trăiește și produce zeci de ani de-a rîndul pe același loc. De aceea, la înființarea unei vii, terenul se desfundă în mod obligatoriu, pentru a crea în masa solului condiții cît mai favorabile proceselor de creștere și de înrădăcinare a sistemului radicular, în vederea formării de butuci puternici, capabili să dea producții ridicate an de an.

Dar condițiile astfel create în urma desfundatului, nu se mențin timp îndelungat. Ele dispar treptat după un interval de 7-10 ani, în funcție de nivelul agrotehnic aplicat, de natura solului, de regimul de precipitații etc. Datorită condițiilor de viață înrăutățite la nivelul masei de rădăcini hrănitoare, acestea se îndreaptă spre straturile de sol mai fertile și astfel sistemul radicular absorbant propriu-zis, se îndepărtează mult de butuc.

Pentru a obliga masa principală de rădăcini să rămînă la anumite adîncimi în sol, ferite de efectele secetei, ale gerurilor, precum și pentru a-i pune la dispoziție un volum mai mare de pămînt cu apă și aer în care să se dezvolte o floră microbiană bogată, capabilă să furnizeze cantități mari de elemente asimilabile, este necesar să se facă redesfundarea periodică — care constituie o metodă de mobilizare a solului pe o adîncime de 40-80 cm.

Prin executarea acestei lucrări se creează condiții mai bune pentru creșterea viței de vie și anume :

1) Stratul de sol de la suprafață, mai puțin epuizat, este transportat în adîncime la dispoziția rădăcinilor ;

Din experiența Stațiunii experimentale viticole Odobești

2) Prin afînarea solului, apa și aerul pătrund mai ușor, favorizînd creșterea și activitatea rădăcinilor și o activitate bacteriană mai intensă ;

3) Prin amputarea rădăcinilor bătrîne se provoacă emiterea de noi rădăcini, mai active, care sînt situate în apropierea butucului, iar rădăcinile absorbante emise de cele amputate, pot crește cu 1-2 cm. pe zi în lunile calde și cu umiditate suficientă în sol.

Dacă redesfundatul se aplică în mod necorespunzător, rădăcinile de schelet se pot suprima în așa măsură încît viața butucilor să devină nesigură. Pentru a se evita astfel de efecte negative ale redesfundatului, se recomandă efectuarea succesivă a lucrării : un an se redesfundă un interval — pe o parte a rîndului, iar în anul următor celălalt interval. În ambele cazuri, se lasă neredesfundată, pe o parte a rîndului, către rîndul de butuci, o fîșie de teren de 30—40 cm. În același scop, este bine ca această lucrare să se execute iarna sau primăvara de timpuriu, adică în perioada de viață latentă a viței de vie.

Pentru a stabili în ce măsură metoda de lucru propusă este cea mai corespunzătoare condițiilor pedoclimatice respective, stațiunea experimentală viticolă Odobești a efectuat această lucrare, de pildă, în podgoria Ivești. Aceasta se întinde pe o suprafață de aproape 5.000 ha., în zona nisipurilor Hanul Conache—Ivești—Tecuci, avînd toate condițiile să ajungă printre cele mai mari podgorii de pe nisipuri din țara noastră.

Solul în podgoria Ivești unde a fost experimentată această lucrare, este nisipos cu nuanțe de cernoziom la suprafață, slab fertil. Grosimea stratului de nisip este

Ing. A. TUDOSIE
Directorul stațiunii experimentale viticole Odobești, regiunea Galați

(Continuare în pag. 4-a)

NOTĂ

De ce numai 70 la sută?

Intensificînd întrecerea socialistă pentru a termina la vreme reparația utilajului, mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat Drăgănești, regiunea Ploiești, au reușit ca pînă de curînd să repare 26 de tractoare, din cele 28 planificate în actuala perioadă de reparații. De menționat că aici, folosindu-se piese recondiționate, se execută lucrări de cea mai bună calitate. În această unitate și repararea mașinilor agricole este pe sfîrșite. Pe terminate cu reparația tractoarelor este și gospodăria de stat din Băicoi.

Așa după cum spunea tov. ing. Petre Anghel, din serviciul mecanizării al Trustului Gostat, reparația utilajului în gospodăriile de stat din regiunea Ploiești putea fi terminată în jurul datei de 5 februarie a.c.

Iată însă că gospodării de stat ca cele din Movila Vulpii și Albești, de pildă, prin ritmul nesatisfăcător în care lucrează, au tras mult în jos graficul reparațiilor pe trust. La Movila Vulpii au fost reparate doar 7 tractoare, din cele 40 planificate, iar la Albești numai 6 din 26. Acest lucru a făcut ca pe întregul trust tractoarele să nu fie reparate decît în proporție de circa 70 la sută. Același lucru se poate spune și despre mașinile agricole.

Ce-i drept, la rămînerea în urmă a contribuit și lipsa unor piese de schimb care nu se găsesc la punctele de aprovizionare din unități ale Bazei nr. 15 Buzău. Dar pe lîngă lipsa de piese, unitățile codașe la reparații au dovedit — așa după cum spunea tov. ing. Anghel — o slabă organizare a procesului tehnologic de reparații, cît și neasigurarea din vreme cu piesele de schimb necesare.

Ce au de spus conducerile unităților în cauză? Credem că vor ști să ia de urgență măsurile ce se impun.

L. ION

Însemnări

PROGRES

Un grajd nou, cu o capacitate de o sută capete, se semețește în fața mea. Intru. În grajd plutește mirosul plăcut, amărui, al porumbului însilozat și aburul cald de la răsuflările vacilor. Aici, în încăpere, nu se aude decît rontăitul monoton al vacilor și uneori zornăitul cîte unui lanț.

Mihai Jurcoi, un om scund, ager, se preumblă de ici colo, deretecînd, presărînd peste tot paie proaspete. Din cînd în cînd schimbă o vorbă cu Ioan Nică, ce-și vede de treabă lîngă ugerele cît cupa ale vacilor. Terminînd, vine spre mine și gîdilînd din mers un vițeluș, îmi cere părerea :

— Ce ziceți de vacile noastre?

— Sînt frumoase...

— Da' de grajd ce ziceți ?

— Bun și el.

— Abia l-am gătat în toamnă, că ne și trebuie altul.

— Și ce dacă ne trebuie ? se amestecă Ioan Nică în timp ce deșartă laptele din șiștar. L-om face că merită

— Da' eu ce zic ? se aprinde Jurcoi. Pe bună seamă că merită. Că doar de aia ne zbatem ca să mărim șeptelu', cum se zice mai nou...

Din vorbă în vorbă aflu că colectiviștii din Berechiu, regiunea Crișana, au peste 80 vaci, 97 juninci, vreo 60 de viței, iar dincolo, în cotețe, 150 scroafe, 150 porci la îngrășat care sînt contractați cu statul și care le-or aduce venituri mari, iar în saivane au peste 900 de oi.

Jurcoi îmi vorbește aprins, cu mîndrie și patos, pot spune. Văzînd însă că nu rămîn uluit la auzul acestor cifre, ține, fără sfială, să mă „dojenească".

— Sigur, dumneavoastră nu vă mirați de cele ce vă înșirăm noi.

— Ba, cum nu, — încerc eu să-i fiu pe plac.

— Nu, nu vă mirați...

Și după o clipă adăugă :

— Păi dacă judecăm drept încă nu avem cine știe ce. Da'față de cum a fost la-nceput e ca de la cer la pămînt.

— Cu ce ați început ?

— Hm, face omul. Cu ce-am început ? Îmi vine să și rîd. Cu o vacă și doi cai, tovarășe dragă... Cu asta am început...

AL. SILAGHI
corespondent

Au dreptate artiştii...

Sub cerul mahmur, lopătind cu aripile, zburau spre miazăzi cocorii. În Aldeşti strînşi în jurul unei clădiri, cu albinele la urdiniş, oamenii construiau un grajd. Alexandru Tudor, scund dar aprig, prăvălea tîrnăcopul în pămînt şi izbea cu atîta sete de parcă ar fi dezgropat o comoară. Crăciun Hălmăgean, iute ca para focului, încins la treabă, cioplea de zor lemnăria. Alţii şi alţii furnicau încolo şi-ncoace. Se grăbeau să termine grajdul.

Erau proaspeţi colectivişti. Abia spre toamnă închegaseră gospodăria. Ca să prindă chiag s-au apucat viritos de treabă. Grajdul — cu o capacitate de o sută de capete — făcea parte din primul lor plan de producţie. Cînd a fost gata au răsuflat uşuraţi.

— Ei, l-am gătat!

— Şi vacile?

— Vacile?

— Vacile, da. Că doar n-om umple grajdul cu ciori...

— Păi le-om cumpăra, cum am chibzuit. Pe lîngă ale noastre vom mai lua 60. Să umplem grajdul cu cele de la Sintana, pe care le-am vizitat astă vară...

Pe capul consiliului de conducere însă au tăbărît alte griji. Treburile au dat năvală: însămînţările, arăturile adînci de toamnă şi... vacile au rămas baltă.

Secretarul organizaţiei de partid îi tot zgîndărea pe cei din consiliu. Se ţinea scai de capul lor: Vacile, vacile! Preşedintele, avînd treburi pînă peste cap, ba cu munca cîmpului, ba cu brigăzile şi cîte şi mai cîte care cereau rezolvare grabnică, amîna:

— Mai le lăsăm un pic, pînă gătăm cu aratul... Totuşi secretarul nu avea astîmpăr. Aducîndu-şi aminte de brigada artistică i-a spus „necazul"... Şi într-o seară, brigada a spus lucrurilor pe şleau în programul ei. Focul satirei a ţintit unde trebuie. A doua zi, preşedintele le-a spus celor din consiliu:

— Au dreptate, să cumpărăm vacile.

— Cînd?

— Cum cînd? sări el ca opărit. Chiar mîine. Ce, vrei să ne facem de rîs? Să ne critice iar?

Baci Tudor şi Hălmăgean au plecat să cumpere vacile. Cînd s-au întors cu cele 60 de vaci, colectiviştii strînşi în jurul lor ca la iarmaroc, au rămas foarte mulţumiţi. Nici o vacă corcită, nici una stearpă. Toate de soi, cu ugerul cît cofa. Baci Petre, un moşneag şugubăţ, pufăind dintr-o pipă, zîmbi în barbă şi grăi:

— Critica a prins bine...

★

Sala nouă, luminoasă, a căminului, gemea de lume. Toţi erau numai ochi şi urechi să asculte ce mai spune brigada artistică de agitaţie. „Avem vite cumpărate şi nutreţ pe săturate, căci consiliul doar vezi bine pe-un drum bun porni, vecine".

Consiliul de conducere al colectivei, adunat în păr la cămin, se umfla în pene, pe bună dreptate. Brigada nu terminase însă tot ce avea de spus:

„Foicică şi-o lalea, însă am mai vrea ceva; conducerea de la noi, să mai cumpere şi... oi".

Preşedintele se răsuci în scaun, de parcă ar fi stat pe jar. Se întoarse, posac, către secretar:

— Am cumpărat vacile... Şi-acum, asta, ce mai vor! Ce se mai leagă de noi?

— Ce vor? Ascultă numai...

Elena, fata lui Hălmăgean, cînta alături de Florica Zapoţe şi Ioan Bărdan:

„Vacile ne-or da smîntînă; oile ne-or da şi... lînă".

Secretarul de partid îl îmboldi pe preşedinte cu cotul:

— Auzi?

— Aud.

— Şi ce-i de făcut?

— Vom trăi şi vom vedea — conchise el cam ursuz.

Baci Petre, moşneagul, ciulind urechile, prinse dialogul şi se amestecă:

— Măi, măi. Să nu ne ascundem după degete. Cu degetul nu putem acoperi soarele, zi mai bine... că au dreptate. Iar mai mult pentru sine: Da, da, au dreptate, artiştii noştri!

★

Peste cîteva zile, cîţiva colectivişti mînau spre Aldeşti o turmă frumoasă de două sute de oi...

S. ALEXANDRU
corespondent

În scurt timp, activitate bogată

La biblioteca din satul Jucu de Jos bibliotecara Maria Iubuzan lucrează doar de cîteva luni. Deşi perioada e scurtă, activitatea ei e foarte bogată.

În ultimele 3 luni şi jumătate ale anului 1961 s-au înregistrat 1331 cititori din care 512 colectivişti şi 226 colectiviste, restul fiind tineret şi muncitori.

Cei mai activi cititori Ioan Drăgan, Teodor Bob, Vasile Guteu şi Nicolae Gabor au citit cîte 10—14 cărţi bune. În sat funcţionează 20 cercuri de citit cu 310 participanţi. De asemenea, s-au ţinut 3 recenzii, iar la concursul „Iubiţi cartea" au concurat de curînd 14 colectivişti care au primit insigna de „Prieteni ai cărţii".

De asemenea, mai trebuie remarcat şi faptul că în cele 3 luni biblioteca a fost înzestrată cu încă 1105 volume în valoare de 7737 lei.

I PETEAN
corespondent

Echipa de dansuri a gospodăriei colective din Ianca, regiunea Galaţi, este mult apreciată atît de colectiviştii din această comună, cît şi de cei din satele învecinate

Foto: PAUL POPA

Discutînd documentele Consfătuirii pe ţară a ţăranilor colectivişti

Zilele acestea, la casa raională de cultură din Babadag, a fost organizat un „jurnal vorbit" cu tema: „Importanţa lucrărilor Consfătuirii pe ţară a ţăranilor colectivişti" la care au participat peste 300 de colectivişti. Cu acest prilej, inginerul Eugen Călin, de la gospodăria agricolă colectivă din localitate, care a participat la Consfătuirea pe ţară a ţăranilor colectivişti, le-a vorbit celor prezenţi despre învăţămintele preţioase cîştigate la acest mare sfat al colectiviştilor, despre succesele pe care le obţin zi de zi şi an de an gospodăriile colective de pe întreg cuprinsul ţării la creşterea animalelor şi cultura plantelor. Tot aci, tov. Alexandru Iordăchescu, inginer la staţiunea de maşini şi tractoare Babadag, a vorbit despre perspectivele agriculturii noastre în următorii ani, despre înzestrarea cu maşini şi unelte agricole a S.M.T.-urilor, precum şi despre cadrele de specialitate care sînt pregătite pentru a munci în unităţile agricole socialiste. Tot cu această ocazie, învăţătoarea Eliza Roşca a dat citire recomandărilor Consfătuirii.

Această întîlnire, cu care ocazie au fost prelucrate şi dezbătute documente ale Consfătuirii pe ţară a ţăranilor colectivişti, le-a dat putinţa celor prezenţi să acumuleze cît mai multe învăţăminte din experienţa în muncă a altor gospodării colective fruntaşe din Dobrogea şi din alte regiuni ale ţării.

C. DOLNICEANU
corespondent

★

Acum pe timp de iarnă, la căminul cultural din comuna Crîmpoaia, raionul Drăgăneşti-Olt, se desfăşoară o intensă activitate culturală. Aproape seară de seară, sînt organizate seri literare, recenzii, se ţin conferinţe pe teme agricole şi zootehnice etc. O activitate bogată a cunoscut căminul cultural din Crîmpoaia, mai cu seamă după Consfătuirea pe ţară a ţăranilor colectivişti. Astfel, de multe ori, seara şi în zile de sărbătoare, au fost organizate întîlniri cu colectiviştii, cu care prilej s-au citit şi dezbătut documente ale Consfătuirii pe ţară a ţăranilor colectivişti. În afară de Chemare, au mai fost prelucrate şi recomandările unor comisii ale Consfătuirii, cum sînt cele în legătură cu problemele privind producţia de cereale şi de plante tehnice, despre problemele privind creşterea animalelor etc.

La masa laborator a gospodăriei colective din Comloşu Mare, regiunea Banat, lecţiile teoretice din cadrul cursurilor agrozootehnice se împletesc cu demonstraţii practice de laborator

Foto: ION IVAN

Scrisori despre învăţămîntul agrozootehnic de masă

Învăţămîntul şi-a cîştigat preţuirea cuvenită

Învăţămîntul agrozootehnic de masă este una din principalele activităţi ale acestei perioade. De aceea, nu este de mirare că tot mai mulţi corespondenţi voluntari ai ziarului nostru ne scriu despre felul cum se desfăşoară învăţămîntul în unităţile lor, despre măsurile luate pentru continua lui îmbunătăţire.

După cum ne informează corespondentul nostru PETRE GH. BĂDESCU, în luna ianuarie comitetul executiv al sfatului popular raional Vedea a organizat o consfătuire cu lectorii şi conferenţiarii din învăţămîntul agrozootehnic de masă pentru a analiza modul cum se desfăşoară acesta în unităţi şi la căminele culturale şi a proceda la un larg schimb de experienţă între lectori.

Din informarea prezentată cu acest prilej a reieşit că la cele 58 de cercuri înfiinţate în unităţile cooperatiste din raion participă un număr de 2.300 de cursanţi, iar la ciclurile de conferinţe peste 2.900 de auditori. În comparaţie cu situaţia din anul trecut, frecvenţa la lecţii este mai bună evidenţiindu-se în mod deosebit cercurile de pe lîngă gospodăriile colective din Albeşti, Chilia, Bărăşti de Vede. O activitate bună desfăşoară şi cercurile din comunele Alunişu, Leicesca, Spineni, Poiana Lacului şi Păduroiu.

Discutînd asupra sarcinilor celor mai importante care stau în faţa lectorilor, participanţii la discuţii au subliniat necesitatea ca învăţămîntul să fie temeinic legat de sarcinile reieşite din documentele Consfătuirii pe ţară a ţăranilor colectivişti, de planurile de producţie ale unităţilor.

Şi lectorii din raionul Fălticeni au participat la o şedinţă de analiză care a dezbătut felul cum îşi duc activitatea cercurile de învăţămînt agrozootehnic din raion, ne informează tov. I. MARŢOLEA. Din referatele prezentate de lectori şi din discuţii a reieşit că în majoritatea cercurilor activitatea s-a desfăşurat bine. Lecţiile s-au ţinut cu regularitate şi au fost în general axate pe specificul unităţilor, pe cele mai importante probleme de producţie ale acestora. Rezultate bune au obţinut din acest punct de vedere cercurile din satele Baia, Sasca, Siliştea-Liteni, Dolhasca, Forăşti, Chilişeni, Hîrtop, Fîntîna Mare şi altele.

Cu bune rezultate se desfăşoară învăţămîntul agrozootehnic de masă şi în satele raionului Lipova. După cum ne scrie tov. FRANCISC WILD, la cercul agrotehnic de la gospodăria colectivă din Lipova au fost predate pînă acum 15 lecţii. Acelaşi număr de lecţii a fost predat şi la cercurile zootehnice de la gospodăriile colective Lipova şi Radna. La alte cercuri ca cele din Fibiş, Păuliş, Bîrzava s-au predat pînă acum cîte 11-12 lecţii.

An de an cursanţii de la gospodăria colectivă „Progresul" din Făcăeni, raionul Feteşti, s-au convins că cunoştinţele dobîndite la învăţămîntul agrozootehnic le-au fost de un real folos în obţinerea unor recolte tot mai mari. În acest an, ne scrie tov. CONSTANTIN FRÎNCU la cursuri participă 120 de colectivişti, printre care membrii consiliului de conducere, brigadieri, şefi de echipă, colectivişti fruntaşi. Lecţiile predate pînă acum s-au dovedit interesante, bine alese. Cursanţii au căpătat astfel noi cunoştinţe despre lucrările solului, pregătirea seminţelor, pregătirea răsadniţelor, lucrările necesare pentru a obţine o producţie de 5.000 kg. porumb boabe la ha în cultură neirigată.

Colectiviştii din comuna Jucu de Jos, raionul Gherla, regiunea Cluj, ştiu din proprie experienţă că sporirea producţiei vegetale şi animaliere depinde în mare măsură şi de continua îmbunătăţire a cunoştinţelor profesionale. De aceea ei vin în număr mare la fiecare lecţie. Pînă acum, ne informează tov. IRIMIE FRĂTEANU, cursanţii au ascultat lecţii bine pregătite despre metodele agrotehnice ce trebuie folosite la obţinerea de recolte mari de grîu, despre agrotehnica sfeclei de zahăr, despre creşterea tineretului animal — baza dezvoltării şeptelului etc. Folosindu-se un material didactic-intuitiv bogat, lecţiile au fost bine înţelese de către cursanţi.

Pînă la începutul lunii ianuarie, la gospodăria colectivă „Dezrobirea" din comuna Pilul, regiunea Crişana, învăţămîntul agrozootehnic nu s-a desfăşurat în mod corespunzător. După apariţia unui articol critic, chiar în ziarul nostru, activitatea celor 2 cercuri s-a schimbat mult în bine, spre satisfacţia celor peste 100 de colectivişti cursanţi. În ultimele săptămîni, ţinîndu-se cîte 2 lecţii pe săptămînă, s-a ajuns în fiecare cerc la lecţiile 9-10. Acum, după cum ne scrie corespondentul nostru tov. ION COŢOI, cursanţii iau parte, după fiecare lecţie, la discuţii, întrebîndu-i pe lectori despre o seamă de probleme care îi interesează: despre caracterele principale ale soiurilor de grîu de înaltă productivitate, agrotehnica acestor soiuri, despre metode noi în creşterea animalelor şi multe altele.

★

Am cuprins în aceste rînduri doar o parte din zecile de scrisori care ne sosesc săptămînal la redacţie. Şi faptul că ele vorbesc cel mai adesea despre învăţămîntul agrozootehnic de masă este o certă dovadă că acesta şi-a dobîndit o adevărată şi temeinică preţuire în rîndul oamenilor muncii de la sate.

C. LUCIAN

Pe urmele materialelor publicate

Multe din scrisorile corespondenţilor noştri voluntari sosite în această perioadă la redacţie ne informează amănunţit şi despre preocupările colectiviştilor de a studia cît mai temeinic lecţiile care se predau acum, în lunile de iarnă, în cadrul învăţămîntului agrozootehnic de masă. Unele din aceste scrisori ne aduc la cunoştinţă şi faptul că pe alocuri lectorii şi ceilalţi factori care răspund de buna desfăşurare a învăţămîntului neglijează această sarcină.

În ziarul Nr. 807 din 19 ianuarie, bunăoară, am publicat scrisoarea „Cînd lipseşte munca de îndrumare şi control", trimisă redacţiei de corespondentul voluntar CONSTANTIN STOICESCU, în care se arată că nu toate cele 18 cercuri agrozootehnice de masă din comuna Romîni, raionul Buhuşi, îşi desfăşoară activitatea aşa cum trebuie. Corespondentul ne semnala faptul că cercurile agrozootehnice de masă din satele Bîrjoveni (lector Profira Bejan), Siliştea (lector Alexandru Copra) Goşmani (lectori Laurenţiu Drăgoi şi Elena Gîrvu), au o slabă frecvenţă, iar predarea lecţilor lasă mult de dorit.

Răspunzînd la critica făcută prin ziar, comitetul comunal de partid şi comitetul executiv al sfatului popular al comunei Romîni ne arată că cele semnalate de corespondent sînt juste. Pentru remedierea lipsurilor, s-a convocat o şedinţă cu toţi lectorii din comună, cu o parte din agitatori şi unii secretari ai organizaţiilor de bază P.M.R., unde, după ce s-a citit materialul publicat în ziar, s-a analizat mai pe larg activitatea fiecărui lector — luîndu-se totodată măsuri ca învăţămîntul agrozootehnic de masă să se desfăşoare la nivelul dorit.

În prezent, se arată în răspunsul trimis, toate cele 18 cercuri şi-au îmbunătăţit activitatea, lecţiile sînt la un nivel corespunzător, iar cu **predarea lor s-a ajuns la zi.**

Un mijloc important pentru ridicarea nivelului profesional al mecanizatorilor

Încă din luna decembrie 1961, colectivul de muncă al staţiunii de maşini şi tractoare Remetea-Mare, regiunea Banat, ajutat de către comitetul sindicatului, sub îndrumarea organizaţiei de bază P.M.R., a pregătit temeinic desfăşurarea învăţămîntului agrotehnic de masă la un nivel superior anilor precedenţi.

Au fost astfel organizate 5 cercuri, fiecare cuprinzînd 50-60 mecanizatori. Cercurile s-au organizat la sediul unor brigăzi permanente, unde mai participau cîte 4 brigăzi învecinate; lectorii recrutaţi din rîndul tehnicienilor şi inginerilor din staţiune, se deplasează aci la data stabilită pentru ţinerea lecţiei. Asemenea cercuri s-au organizat la brigăzile din Remetea Mare, Recaş, Sacoşul Turcesc, Moşniţa Nouă. Un cerc separat funcţionează în cadrul atelierului, cu muncitorii din atelier şi transporturi.

În cercurile de învăţămînt de la S.M.T. Remetea Mare, raionul Timişoara, regiunea Banat, sînt cuprinşi anul acesta 262 cursanţi. O preocupare deosebită s-a acordat alegerii şi stabilirii planului tematic, care cuprinde 18 lecţii ce tratează problemele legate de îngrijiri şi reparaţii la tractoare şi maşini agricole, organizarea şi exploatarea parcului de maşini, agrotehnica, tehnica securităţii şi protecţia muncii etc.

Cu sprijinul sfaturilor populare, care ne-au acordat un preţios concurs am asigurat condiţii bune pentru predarea lecţiilor (săli de cursuri, lumină şi încălzit). Participarea la lecţii este bună. Pînă în prezent au luat parte în medie 90-95 la sută din mecanizatorii înscrişi.

Desfăşurînd — cu sprijinul comitetului sindicatului — o intensă muncă educativă printre mecanizatori, am reuşit ca aceştia să participe cu regularitate la lecţii.

Mecanizatorii dau dovadă de multă punctualitate şi acordă atenţie predării temelor. În felul acesta ei dau răspunsuri bune cu ocazia discuţiilor de control făcute la fiecare lecţie. Pînă la 24 ianuarie, la S.M.T. Remetea Mare s-au predat 12 lecţii, conform graficului întocmit.

Un deosebit interes a prezentat predarea temelor: **„Solul şi lucrările lui", Cunoaşterea şi exploatarea raţională a tractoarelor", „Folosirea raţională a îngrăşămintelor"**, fiecare lecţie fiind adaptată la specificul staţiunii, cu exemple din activitatea mecanizatorilor noştri. Cele mai bune rezultate, atît în ceea ce priveşte participarea la cursuri şi răspunsurile la seminarii, le-au obţinut mecanizatorii din cercurile de la Recaş şi Moşniţa Nouă.

Deşi s-au înregistrat progrese serioase în ceea ce priveşte organizarea şi desfăşurarea învăţămîntului de masă din acest an, faţă de anii trecuţi, trebuie să subliniez că mai sînt totuşi şi unele lipsuri. Cu ocazia recentei analize făcute de către biroul organizaţiei de partid din cadrul staţiunii noastre, a reieşit că nu toţi lectorii pregătesc temeinic lecţiile şi mai ales nu-şi întocmesc conspecte în vederea sistematizării predării materialului. Nu întotdeauna s-au predat lecţiile planificate pentru ziua respectivă.

Măsurile luate în urma acestei analize au contribuit la îmbunătăţirea predării lecţiilor şi la ridicarea calitativă a acestora, spre a se asigura în felul acesta un succes deplin în vederea ridicării nivelului profesional al mecanizatorilor.

ing. SEVER POPOVICIU
agronom şef
al S.M.T.-ului Remetea Marea,
regiunea Banat

A fost ales noul comitet al sindicatului

În sala de şedinţe frumos pavoazată a staţiunii de maşini şi tractoare Bărcăneşti a avut loc de curînd o adunare generală sindicală. Membrii de sindicat au ascultat cu acest prilej darea de seamă a comitetului sindicatului în care s-a făcut bilanţul activităţii sindicale şi al rezultatelor obţinute de lucrătorii staţiunii în îndeplinirea sarcinilor de plan în anul 1961.

În darea de seamă s-a arătat că anul trecut comitetul sindicatului, îndrumat de organizaţia de partid, s-a preocupat în permanenţă de organizarea întrecerii socialiste, de buna desfăşurare a muncii culturale, de crearea unor cît mai bune condiţii de muncă şi de trai mecanizatorilor, de problemele tehnicii securităţii şi protecţiei muncii. Un obiectiv principal în munca comitetului sindicatului l-a constituit mobilizarea mecanizatorilor pentru îndeplinirea şi depăşirea planului de producţie şi reducerea preţului de cost al hantrului. În această privinţă, darea de seamă a arătat că în anul trecut staţiunea a avut planificat să realizeze 60.784 ha a.n., la un preţ de cost de 67,95 lei per hantru.

Întrecerea socialistă pe primul plan

Pentru îndeplinirea sarcinilor de producţie, la începutul anului trecut, cifrele de plan au fost larg dezbătute în grupele sindicale. Analizînd posibilităţile ce le au, membrii fiecărei grupe şi-au luat angajamente individuale privind depăşirea planului şi reducerea preţului de cost şi s-au chemat unii pe alţii la întrecere. Însufleţiţi de Directivele C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste în cinstea aniversării a 40 de ani de la înfiinţarea Partidului Comunist din Romînia, mecanizatorii din această staţiune şi-au sporit angajamentele luate în întrecerea socialistă. Centralizate pe staţiune, aceste angajamente au totalizat o depăşire a planului anual cu 3.200 de ha. a.n. şi o economie la preţul de cost al hantrului de 325.000 lei.

În scopul îndeplinirii angajamentului luat, comitetul sindicatului a făcut o largă publicitate în jurul rezultatelor obţinute în întrecere, încă din prima decadă a campaniei agricole de primăvară. Astfel, la gazeta de perete şi în foaia volantă au apărut cu regularitate articole în care erau popularizaţi tractoriştii care au obţinut cele mai bune rezultate în îndeplinirea sarcinilor de plan şi a angajamentului luat. În articole se arătau metodele de muncă folosite de fruntaşi şi totodată se criticau delăsările şi neglijenţele. În grupele sindicale s-au ţinut cu regularitate consfătuiri de producţie, în cadrul cărora s-a analizat mersul îndeplinirii planului de producţie şi al desfăşurării întrecerii socialiste. Propunerile făcute de mecanizatori în consfătuirile de producţie, au stat mereu în centrul atenţiei conducerii administrative. Comitetul sindicatului a confirmat cu regularitate pe fruntaşii în producţie, acordînd stimulente morale şi materiale celor mai buni mecanizatori şi celor mai bune brigăzi.

Toate acestea au făcut ca întrecerea socialistă să se desfăşoare cu intensitate sporită în tot cursul anului. Ca urmare, angajamentul luat de mecanizatori a fost nu numai îndeplinit ci şi depăşit. Astfel, în anul 1961, mecanizatorii din S.M.T. Bărcăneşti, regiunea Ploieşti, au executat un volum de lucrări mai mare cu 12.106 ha a.n. decît prevederile planului şi cu 8906 ha a.n. peste angajamentul luat; valoarea economiilor realizate s-a ridicat la 447.360 lei, — cu 117.360 lei mai mult decît angajamentul. *Preţul de cost al hantrului a fost astfel redus cu 6,14 lei.*

Darea de seamă prezentată a scos în evidenţă aportul adus în obţinerea acestor rezultate, de către membrii grupelor sindicale din brigăzile a III-a (organizator de grupă tov. A. Rotăreanu) care şi-au îndeplinit planul anual în procent de 124,5 la sută, a V-a (organizator de grupă tov. V. Lazăr), cu o realizare a planului anual de 115,6 la sută, a IV-a şi a VIII-a.

Atît darea de seamă cît şi o parte din cei care au luat cuvîntul i-au criticat tovărăşeşte pe membrii grupelor I (organizator de grupă Constantin Badea) şi a II-a (organizator de grupă Ion Marcu), care nu şi-au îndeplinit planul anual de producţie, precum şi abaterile mecanizatorilor Ioan Predescu, Stelian Hăntoi, Constantin Marian, Ştefan Roda şi ale lui Petre Iordache, fierar, care au dat dovadă deseori de indisciplină în muncă.

Un calificativ bun muncii cultural-sportive

În staţiune s-a desfăşurat o bună muncă culturală. Toţi muncitorii sînt abonaţi şi citesc diferite ziare şi reviste. Comitetul sindicatului s-a îngrijit de trimiterea cu regularitate a ziarelor şi revistelor la abonaţi. Fiecare brigadă are cîte o bibliotecă volantă dotată cu cărţi tehnice, politice şi de literatură.

În afară de volumele citite la brigăzi, biblioteca centrală a avut în anul trecut 142 de cititori care au citit 276 volume. La colţul roşu s-au ţinut 2 recenzii, 8 conferinţe politice, 2 ştiinţifice şi una economică. La colţul roşu se fac vizionări de emisiuni la televizor, se joacă tenis de masă, remy, şubac, şah. În cursul anului 1961 s-au făcut 2 excursii vizitîndu-se muzeele Doftana, Peleş şi Bran, s-au vizionat în colectiv 4 filme şi o piesă de teatru la Ploieşti, iar la sfîrşitul campaniei de primăvară s-a organizat o serbare sub denumirea *„Ziua tractoristului"*. De asemenea, echipele de volei, şah, tenis de masă au participat la „Spartachiada de iarnă" din cadrul oraşului Ploieşti, iar echipa de fotbal a jucat cu echipe din împrejurimi.

Din darea de seamă şi din discuţiile purtate a reieşit că în general, în anul trecut obiectivele prevăzute în contractul colectiv au fost îndeplinite aproape în întregime. Conducerea administrativă a rămas însă, în unele privinţe, datoare. Astfel, încă nu s-a terminat grupul social şi nu s-a amenajat drumul de la intrarea în staţiune.

Noul contract colectiv pe 1962 cuprinde, pe lîngă o seamă de obiective menite să asigure îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor de plan şi satisfacerea cerinţelor materiale şi culturale ale mecanizatorilor — şi obiectivele nerealizate în 1961.

În încheierea adunării generale, a fost ales noul comitet al sindicatului.

Ing. N. SOPON
corespondent

Să fie grăbit ritmul reparării utilajului

(Urmare din pag. 1)

analize făcute de curînd de sfatul popular regional.

La baza rămînerii în urmă a reparării utilajului în staţiunile amintite stă mai cu seamă faptul că ele au început reparaţiile abia după 1 ianuarie. Aceasta, deoarece atelierele nu au fost amenajate din timp, nu s-a revizuit la vreme instalaţia de lumină şi forţă, utilajele şi dispozitivele de atelier, ca bancurile de rodaj, aparatele de alezat lagăre-paliere etc. În această privinţă au excelat S.M.T.-urile Laloş, Olari şi Strehaia.

Pe de altă parte, trebuie arătat că S.M.T.-urile codaşe au de efectuat un volum mare de reparaţii, din cauză că ele nu au extins metoda executării reparaţiilor pe parcurs, pentru a evita astfel aglomeraţia în perioada actuală.

Defectuos începută, munca de reparaţii în aceste unităţi a prezentat şi prezintă lipsuri în continuare. Astfel, nu se lucrează pe bază de grafic, nu se completează fişele de banc cu principalele date tehnice etc.

Lipsă de preocupare se vădeşte în unele dintre unităţi şi în privinţa calităţii lucrului. Bunăoară, la S.M.T.-urile Laloş, Plopşor, Olari, Strehaia şi Poiana Mare, nu se folosesc băile de degresat piese prin fierbere cu soluţii dizolvante, fapt care face ca montarea motoarelor să se execute în condiţii necorespunzătoare. Totodată, aci nu se efectuează un control tehnic riguros pe faze de operaţii, comisiile de recepţie reducîndu-şi activitatea în unele cazuri la semnarea formală a proceselor-verbale. Lipsa unei normări precise şi a unei planificări corecte a muncii a făcut pe de altă parte ca întrecerea socialistă să aibă şi ea un caracter formal.

Mai mult chiar, neexistînd un control riguros, în unele staţiuni mulţi mecanizatori lipsesc nemotivat de la lucru. La un sondaj făcut de serviciul regional S.M.T., la staţiunea din Bechet, de exemplu, s-a constatat că unii mecanizatori lipseau nemotivat. Aşa stînd lucrurile, nu-i de mirare că S.M.T. Bechet a reparat pînă la 1 februarie doar jumătate din tractoarele planificate.

★

Pînă la 20 februarie, dată stabilită pentru terminarea reparării utilajului mai sînt cîteva zile. În S.M.T.-urile din regiunea Oltenia procentul realizărilor este însă destul de redus. La tractoare, de pildă, pînă la 1 februarie se realizase doar 68 la sută, la pluguri 67 la sută, la cultivatoare 63 la sută şi la semănători pentru porumb 83 la sută.

Considerăm că în unităţile rămase în urmă, conducerile S.M.T. trebuie să ia urgent cele mai potrivite măsuri care să ducă la impulsionarea lucrărilor. Printre altele, este necesar ca la unele posturi (sudură, strungărie etc.) să se lucreze în 2—3 schimburi. Totodată, baza de aprovizionare D.G.A.D. din Craiova trebuie să asigure cît mai repede piesele de schimb care nu au fost încă livrate pînă acum unităţilor. Organizînd o vie întrecere socialistă, comitetele sindicatelor din S.M.T. au datoria să contribuie într-o şi mai mare măsură la urgentarea reparaţiilor, asigurînd totodată o cît mai bună calitate a lucrărilor.

Faptele — CEL MAI CONVINGĂTOR ÎNDEMN

— Din experiența muncii politice de masă pentru completa colectivizare a regiunii Cluj —

„Scumpe tovarășe GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ,

Vă raportăm cu deosebită satisfacție că organizația regională de partid Cluj, aplicînd consecvent în viață politica partidului de construire a socialismului la sate, a îndeplinit cu succes sarcina trasată de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn privind colectivizarea agriculturii în regiunea noastră".

(Din telegrama Comitetului Regional Cluj al Partidului Muncitoresc Romîn, adresată Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej)

Consfătuirea a fost un imbold pentru noi

Așa, cam pe la începutul lunii decembrie, am fost chemat la comitetul comunal de partid. Atunci, tov. Gheorghe Pop, secretarul, îmi zise:

— Ioane, să te pregătești, că peste cîteva zile ai să mergi la București, la Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști.

Vestea m-a bucurat mult. I-am zis însă, tovarășului secretar:

— Bine, bine, tovarășe Pop. Dar eu îs întovărășit și nu colectivist, iar după cîte spui dumneata, acolo, la București, va fi sfatul colectiviștilor.

— Al lor va fi, de bună seamă, dar sînt invitați și întovărășiți, ca să vadă și ei cum se muncește și se trăiește în colectivă. Tu să ai grijă numai să afli cît mai multe din toate astea, iar cînd te vei întoarce în sat să povestești și oamenilor, mi-a mai zis Pop Gheorghe, secretarul de partid.

După cîteva zile am plecat la Consfătuire. Și, drept să spun, în cele 4 zile cît am stat acolo, multe lucruri am aflat și învățat despre felul cum lucră și trăiesc colectiviștii din toată țara. Cînd m-am întors în sat, oamenii m-or înconjurat ca pe nu știu ce. Fiecare dorea să știe cît mai multe din cele aflate acolo, la București. Satul era în fierbere. Ne pregăteam și noi să transformăm întovărășirea în colectivă. La toți, așa în parte, nu le-am putut arăta și povesti din cele aflate la Consfătuire. Dar comitetul comunal de partid a organizat adunări la căminul cultural cu toți oamenii. Aici le-am vorbit despre toate cele văzute și aflate la sfatul cel mare al colectiviștilor. Le-am vorbit despre gospodăria colectivă din Păulești-Maramureș, care anul trecut a cîștigat aproape 1.000.000 de lei numai de la grădina de legume, despre colectiva din Topolu, regiunea Dobrogea, care are peste 12.000 de oi, despre cea din Sintana, regiunea Crișana, care-i fruntea la creșterea animalelor. Oamenii se minunau cînd auzeau despre toate astea. Intr-o astfel de adunare, Victor Rațiu m-o întrebat: „Da' cîte animale are colectiva din Sintana?". I-am răspuns: „Vreo mie de taurine din care numai vaci cu lapte cam vreo 300 de capete. Cu miile are și oi, și păsări, și porci. Numai la îngrășat o avut anul trecut cam 2.000 de porci, iar fondul de bază trece de 10.000.000 de lei". „Da' case noi și-or făcut mulți colectiviști din Sintana?" m-a întrebat Ion Buha. I-am răspuns: „Case noi? Cu sutele au ridicat". Cu toții doreau să afle cît mai multe. În toate adunările ce s-au ținut și au fost prelucrate documentele Consfătuirii, oamenii și-au dat seama că gospodăria colectivă înseamnă belșug și bunăstare. De aceea, cu toții spuneau: „Să transformăm și noi întovărășirea în colectivă". „Animale multe putem crește și noi", „Avem și putința să cultivăm și legume, care să ne aducă și nouă venituri la fel ca și celorlalți colectiviști despre care ne-a vorbit Ion Pop", spuneau alții. Dorința oamenilor de a transforma întovărășirea în colectivă a fost îndeplinită la 9 ianuarie. 353 de familii de întovărășiți cu 1.085 de hectare, cu multe animale și unelte de lucru, au trecut la colectivă. După ce a dezbătut și discutat recomandările comisiilor Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști, colectiva noastră și-a pus în planul de producție pe 1962: procurarea a 20 de vaci de lapte, 30 vițele, 200 de oi și 10 scrofițe. În anul viitor vom planta 15–20 ha cu viță de vie și peste 25 de ha. cu pomi fructiferi.

Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști a fost cu adevărat un imbold pentru întovărășiții din satul nostru, pentru a trece la gospodăria colectivă.

ION POP
colectivist
din comuna Tureni

Dîndu-și seama că prin unificarea gospodăriilor mici în gospodării mari se creează posibilități și mai largi de sporire a producției și de dezvoltare a diferitelor ramuri aducătoare de venituri, colectiviștii din Cîțcău, Sălișca și Muncel, raionul Dej, au hotărît să unifice cele trei gospodării într-o singură gospodărie. În fotografie: colectiviști din noua gospodărie stînd de vorbă cu tovarășul Vasile Vaida, membru al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional de partid Cluj (primul din stînga) despre perspectivele gospodăriei lor.

Pentru ca viața să ne fie tot mai îmbelșugată

Cu prilejul înființării gospodăriei agricole colective în care a intrat întregul sat, Viișoara a îmbrăcat, în ziua de 21 ianuarie, haine de sărbătoare. A fost o zi frumoasă, cu cer senin și luminos, așa cum este și drumul pe care au pornit cele 570 familii de întovărășiți. O dată cu trecerea de la întovărășire la colectivă, au fost aduse în gospodărie 1.770 de hectare teren, 140 de boi, 180 de cai, aproape 400 de care și căruțe, precum și multe unelte de muncă.

Zilele acestea, noua gospodărie colectivă și-a întocmit planul de producție pentru anul în curs. Printre altele, gospodăria și-a planificat: procurarea a 30 de vaci de lapte, 35 vițele, 100 oi și 10 scrofițe de prăsilă. Multe dintre aceste animale vor fi procurate cu banii care vor fi obținuți din vînzarea cailor, care sînt în număr prea mare față de necesitățile gospodăriei. În acest an gospodăria va cultiva 400 de hectare cu porumb, 50 de ha. cu legume, (roșii, ceapă, ardei, varză etc.) 70 de ha. cu sfeclă de zahăr, 10 ha. cu tutun, 17 ha. cu cînepă, 8 ha. cu plante medicinale etc.

— Gospodăria noastră colectivă are posibilități mari de dezvoltare. Așa cum am pornit-o acum, sîntem siguri că în următorii 2-3 ani vom ajunge din urmă alte gospodării mai vechi, ne spuse tovarășul Dumitru Zeciu, secretarul organizației de partid.

Am stat de vorbă mai pe îndelete, cu trei dintre colectiviști: Lazăr Sebeni, Iosif Lenghel și Mihail Latiș. Toți trei mi-au povestit ce-i a făcut să intre în gospodăria colectivă.

— În satul Triteni Colonie, vecin cu Viișoara noastră, am un văr, Ion Fabian. El este în gospodăria colectivă, ne spuse Iosif Lenghel. Mă întîlnesc destul de des cu vărul Ion. Și de cîte ori ne vedeam, discuția o brodeam ori el, ori eu, spre gospodăria colectivă. Eu îl iscodeam cum îi cu una, cum îi cu alta, în gospodărie. Iar el, ce să spun, de fiecare dată îmi spunea că în colectivă pămîntul e mai bine lucrat cu mașinile, așa după cum îl învață știința. În anul care a trecut, am aflat tot de la vărul Ion că gospodăria lor a scos de pe fiecare hectar cultivat cu grîu circa 2.000 de kg., și cam 4.000 de chile de cucuruz boabe, cu toate că și pe la ei vremea a fost cam secetoasă.

În toamna trecută, am făcut noi doi o socoteală la tot ce a cîștigat fiecare: el cu familia lui, de la colectivă, și eu cu a mea de la întovărășire. Rezultatul a fost: colectivistul Ion Fabian 4.000 kg. de grîu, vreo 6-7 mii kg. de cucuruz, multe legume, brînză, lînă, zahăr și pe deasupra și vreo 15.000 de lei, bani gheață. La mine adunarea a fost: 1.100 kg. de grîu, 2.500 kg. de cucuruz, cantități mici de legume cultivate pe lîngă casă și ceva bani cîștigați pe ce-am putut vinde. Cîștigă bine vărul Ion în colectivă și ca el toți colectiviștii harnici. De cînd-i colectivist, vărul Ion și-o făcut și casă nouă, din cărămidă. A cumpărat și mobilă ca la oraș, iar haine și încălțări, tulai că multe mai are, și el și copchiii lui. No da' amu' și eu mă bucur că am intrat în colectivă. Vreau și eu să trăiesc ca vărul Ion de la Triteni Colonie.

— Pe la începutul anului, la cinematograful din satul nostru s-a dat filmul „Milionarii din regiunea Cluj". În filmul ăsta am văzut cum trăiesc și cum lucră colectiviștii din Frata, din Plăiești, din Luncani și din alte sate din regiunea noastră, ne-a spus Lazăr Sebeni. Ce-am văzut acolo pe pînză mi-o mers la inimă. M-am minunat mult. Da' noi atunci cu filmul, o fost la noi și Vasile Sărmășan, președintele colectivei din Frata. După rulare, Sărmășan ne-o spus că așa-i la colectiva lor. „Colectiva noastră îi tare bogată. Are 540 de capete de bovine, 540 de porci din care 87 de scroafe, 690 de oi, și multe păsări. Numai sectorul zootehnic ne-a adus anul trecut un venit de peste 400.000 de lei, iar fondul de bază îi de aproape 2.000.000 de lei" a spus atunci, printre altele, președintele de la Frata. L-am crezut, nu zic ba, dar ca să mă conving și mai bine, eu, cu încă vreo 20-30 de întovărășiți am cerut comitetului de partid să organizeze o vizită a viișorenilor la colectiva din Frata. Am mers și în vizită, să văd la fața locului, cu ochii mei. Și am văzut. Tot ce-am văzut mi-o mers la inimă: și animalele multe, și cum îi organizată munca, dar mai cu seamă multele case noi, mobila orășenească, cămările încărcate de bucate ale colectiviștilor. Într-un cuvînt, mi-o plăcut tot ce-am văzut la colectiviștii din Frata. Și-am zis atunci lui Samoilă Șucheș, Vasile Chețan, Vasile Covaci și ălorlalți cu care am fost în vizită: „Tot așa de bine o s-o ducem și noi cei din Viișoara dacă vom face colectivă". Poftim, făcut-am.

Mihai Latiș a prins întîi a zîmbi. Pe urmă s-a uitat în ochii mei și a spus:

— Îmi pare rău că n-am la mine Chemarea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști să vă arăt ce-am însemnat în ea. Multe mi-au rămas întipărite în minte despre traiul bun pe care-l duc colectiviștii și din alte documente ale Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști care au fost dezbătute și prelucrate în ședințele de partid și în adunările de la căminul cultural. Bună treabă fac colectiviștii din Ceacu, care au mii de animale, milioane de lei la fondul de bază, iar viața colectiviștilor îi tocmai ca a orășenilor. Dar nu numai documentele Consfătuirii m-au ajutat să mă conving și mai mult de viața nouă, îmbelșugată, pe care ne-o putem făuri în gospodăria colectivă. Prin grija organizației noastre de partid, la căminul cultural au fost organizate multe întîlniri cu colectiviști fruntași din satele vecine. Aceștia ne povesteau despre munca și traiul lor. Apoi, de multe ori, am fost și noi întovărășiții din Viișoara în vizită pe la alte colective din satele de prin împrejurimi. Am văzut că toți colectiviștii o duc bine. Tot așa vreau s-o duc și eu cu familia mea. Uite de aceea m-am trecut la colectivă.

ÎNTREAGA COMUNĂ PE CALEA BELȘUGULUI

Cu ocazia vizitei făcute la gospodăria agricolă colectivă „Steaua Roșie" din Apahida, întovărășiții din Florești și Luna de Sus și-au putut da seama de marile avantaje pe care le aduce munca în gospodăria colectivă. Cei prezenți au văzut că în gospodăria colectivă se obțin producții mult superioare celor realizate de întovărășirea noastră și că viața colectiviștilor e tot mai îmbelșugată. Am vizitat casele colectiviștilor. Din nici una nu lipsește aparatul de radio. Majoritatea au mobilă nouă, biciclete, iar unii chiar motociclete. Poposind în casa colectivistului Gheorghe Cozma am văzut hambarele pline cu bucate. Nici nu-i de mirare. Deși sînt mai în vîrstă, soții Cozma au realizat peste 600 zile-muncă amîndoi. În afară de grîu, porumb, zahăr, lînă, legume, paie și altele au mai primit pentru munca depusă în gospodărie și cîte 8 lei la ziua-muncă.

Un efect puternic asupra întovărășiților din comuna noastră l-a avut vizita făcută la gospodăria colectivă din Plăiești, raionul Turda, care are un sector zootehnic dezvoltat. Aici ni s-a vorbit despre metodele care an de an aduc rezultate bune în ameliorarea raselor, în zootehnie. Oprindu-ne la ferma de vaci am aflat că producția medie pe cap de vacă furajată a ajuns în 1960 în medie la peste 3.000 litri lapte, de la un efectiv de 50 de vaci. Aceasta se datorește și faptului că numărul de animale crește, în mare parte, prin reținerea din prăsilă proprie.

Paralel cu vizitele făcute, organizația de bază din comuna noastră a intensificat munca politică de masă pentru transformarea întovărășirii în gospodărie colectivă. La cele două cămine culturale au fost organizate conferințe avînd ca teme creșterea animalelor, sporirea producției la hectar etc. De mai multe ori au fost organizate seri de calcul, seri de întrebări și răspunsuri. Cu sprijinul comitetului orășenesc de partid și al sfatului popular al orașului Cluj s-a prezentat de mai multe ori și în comuna noastră filmul documentar „Milionarii din regiunea Cluj". Am organizat studierea statutului G.A.C. pe grupe de case. Desigur n-am neglijat nici organizarea de adunări populare cu care prilej formații artistice de amatori din orașul Cluj ne-au prezentat piese de teatru, jocuri populare etc.

Un mare ecou în rîndurile întovărășiților l-au avut documentele Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști. Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej și Chemarea Consfătuirii au fost prelucrate de către agitatori, pe circumscripții, în fața întovărășiților. Dumitru Crișan, președintele întovărășirii „Victoria" din satul Luna de Sus, care a participat la Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști, a vorbit cu multă căldură despre cele cîte a auzit și a învățat la acest mare sfat al experienței înaintate. La venirea lui din București a găsit depuse 172 de cereri de intrare în gospodăria colectivă, iar numărul lor a crescut zi de zi.

Întîi a luat ființă gospodăria agricolă colectivă „Unirea" din Florești, în care au intrat 642 familii, cu o suprafață de 1.178 hectare, ca președinte fiind ales comunistul Teodor Hinteuar. După Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști munca de lămurire a întovărășiților din satul Luna de Sus asupra avantajelor pe care le prezintă gospodăria colectivă a dat roade și mai bune. Nu de mult a fost inaugurată gospodăria colectivă „Ogorul Nou" în care au intrat 521 familii cu 977 ha pămînt. Astfel întreaga comună a pornit pe calea belșugului.

Astăzi sîntem mîndri că nu numai întreaga noastră comună e colectivizată, ci toată regiunea Cluj, fapt ce ne îndeamnă să muncim cu și mai mult avînt, pentru ca cele două gospodării din comună să devină tot mai puternice și bogate.

IOAN TOPAN
președintele Comitetului executiv
al sfatului popular
comunal Florești

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● *Numai în ultimii doi ani în satele regiunii Cluj au fost construite peste 18.000 case confortabile, frumoase. De asemenea, multe familii de colectiviști și-au cumpărat garnituri de mobilă, aparate de radio, aragaze, mașini de cusut.*

● În anul 1961, gospodăriile colective din regiune au alocat la fondul de bază peste 21.000.000 lei. De asemenea, investițiile în gospodăriile agricole colective au crescut în anul care a trecut cu peste 90.000.000 lei.

● *În anul 1961, au fost construite și date în folosință în gospodăriile colective din regiunea Cluj, 441 grajduri pentru vite, față de 431 planificate și un număr însemnat de alte adăposturi.*

● Anul trecut, statul a acordat gospodăriilor agricole colective din regiunea Cluj credite pe termen lung în valoare de peste 77.000.000 lei pentru dezvoltarea creșterii animalelor, ridicarea de construcții gospodărești, înființarea de plantații de pomi și vii etc.

● *Gospodării agricole colective ca cele din Frata, raionul Turda, Jeica, raionul Bistrița, Dragu, raionul Huedin și altele, folosind la construcția grajdurilor pămînt bătut, piatră, cărămizi confecționate pe plan local și alte materiale ieftine, au construit grajduri la un cost de 350-450 lei de fiecare vită.*

Una din numeroasele case noi pe care și le-au ridicat colectiviștii din comuna Boian, raionul Turda.

S-a convins și omul meu

Atunci cînd a fost sărbătoarea colectivizării în comuna noastră, la colectivă s-au mai trecut încă vre-o 300 de familii de întovărășiți. Amu colectiva noastră are 500 de familii și toate îs harnice ca albinele într-o stupărie. În întovărășire am fost și eu cu Gheorghe. Da' în toți cei trei-patru ani, cît am lucrat în întovărășire, parcă nu eram în apele mele. Îi ziceam mereu lui Gheorghe: „O fi la întovărășire bine da' să știi, măi omule, că în colectivă e și mai bine. Îi mai bună colectiva că lucru-i lucru și cîștigu-i cîștig. Tu nu vezi, măi Gheorghe, că la colectivă alta-i rînduiala? Că cei care sînt în colectivă au început să se scuture de necazuri?" Geaba îi spuneam eu toate astea că nu mă puteam înțelege cu el. Ne sfădeam citu-i ziulica de mare. Îi dădeam exemplu, pe colectiviștii harnici care duceau acasă în fiecare an care încărcate cu bucate. I-am vorbit în toamna trecută de Iosif Bart, Nicolae Moldovan și alții. Moldovan ăsta a luat de la colectivă vre-o 18 măji de grîu (1.800 kg.), cam 20 de cucuruz (2.000 kg. porumb) și alte bucate, iar pe deasupra și vreo cîteva mii de lei. Îi ziceam lui Gheorghe și de cei care și-au făcut case noi cum îi vecinul Ștefan Andronache. Mai grăiam și cu vecinii care-s în colectivă să mai stea de vorbă cu el, să-l mai lămurească. M-am dus de multe ori și pe la Ion al lui Nemeș, secretarul de partid de la noi, tot cu gîndul ăsta. Oamenii grăiau cu el, îi arătau lui Gheorghe că-n colectivă traiul va fi mai îmbelșugat, dar el o ținea una și bună: „Nu mă trec la colectivă! Mai aștept".

„Mai aștepți! Ce să mai aștepți? Pînă cînd vrei să stai în casa asta veche de vreo 100 și ceva de ani, cu pămînt pe jos, acoperită cu paie?" îl întrebam eu.

Tot așa o țineam cu omul meu. Într-o zi, după ce am vorbit iarăși cu el, Gheorghe îmi zise: „Astăzi mă duc de acasă. Oi veni diseară. Vezi de-mi pune ceva în traistă". În altă zi, tot așa. „Da' ce te-o apucat, unde tot mergi tu?" l-am întrebat. „Îi vedea tu". Și dreptu-i c-am văzut. Mi-a spus-o Nemeș secretaru': „Lele Sofie, într-o zi, cînd ai vreme, să treci și-mneata pe la sfat să semnezi cererea pe care ne-a adus-o badea Gheorghe".

N-am mai grăit altceva cu el c-am mers de grabă să-l văd pe Gheorghe. Sta țanțoș în poartă. Rîdea pe sub mustață. Parcă ghicise de unde vin. „Amu îs și eu colectivistă?" îl întreb. „Ești și tu da' și eu", mi-a răspuns omul. Atunci am aflat că în zilele alea, cînd lipsea de acasă, se ducea pe la colectivele din satele vecine să vadă cum e rînduiala acolo. Și a văzut lucruri faine.

SOFIA TULAI
colectivistă din comuna Luna

Cu încredere deplină — pe calea agriculturii socialiste

(Urmare din pag. I)

este axat în întregime pe sarcinile ce se desprind din documentele Congresului al III-lea al partidului, ale plenarei C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961, din cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Consfătuirea pe țară a colectiviștilor și din recomandările Consfătuirii, ținînd seama de condițiile noastre locale, se va asigura o dezvoltare armonioasă a economiei gospodăriilor colective. Sîntem convinși că într-un timp relativ scurt, toate gospodăriile se vor ridica la nivelul celor fruntașe din regiune, devenind astfel unități agricole socialiste puternice, înfloritoare.

Pentru continua întărire economico-organizatorică a G. A. C. și creșterea continuă a producției vegetale și animale pentru anul 1962 au fost pregătite și sînt încă în curs de pregătire o serie de măsuri. Astfel în prezent se desfășoară instruirea cadrelor de conducere din G.A.C. — președinți, brigadieri, socotitori, în cursuri de scurtă durată, în vederea creșterii calificării acestora pentru îmbunătățirea activității de conducere a G.A.C.

Întrucît regiunea noastră are condiții favorabile pentru creșterea animalelor, acestei ramuri i se va acorda în viitor o mare atenție, sectorul zootehnic devenind una din principalele surse de venituri ale gospodăriilor agricole colective. În anul 1962, efectivele de bovine, proprietate obștească, vor crește cu peste 50.000 capete.

Întrucît în regiunea Cluj sînt o serie de gospodării mai mici, în prezent se studiază posibilitățile de unire a unor gospodării mici în gospodării mai mari a căror suprafață să fie în jurul a 1.500 ha. Unirea gospodăriilor mici în gospodării mai mari va deschide largi perspective de dezvoltare economică a acestora, prin folosirea mai rațională a pămîntului și a forțelor de muncă. Unificarea G.A.C. va permite dezvoltarea mai armonioasă a diferitelor ramuri de producție.

Însuflețiți de mărețele realizări, folosind din plin sprijinul permanent acordat de partid și guvern țărănimii noastre muncitoare, masa întreagă de colectiviști, îndrumați de organele și organizațiile de partid, se pregătesc temeinic pentru campania de primăvară. Ei sînt hotărîți ca prin forțe unite să pășească pe drumul ales spre noi realizări în consolidarea economică a gospodăriilor lor și sporirea continuă a producției agricole în regiunea noastră, iar prin aceasta spre o ridicare continuă a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Să ne ajutăm vecinii mai tineri

Luncănenii noștri au avut două mari bucurii în viață. Prima, cea din 1950, cînd au înființat gospodăria colectivă. A doua, cea din zilele acestea, cînd au aflat că în regiunea noastră s-a încheiat colectivizarea agriculturii.

Mi-oi îngădui, cu permisiunea dumneavoastră, să arăt în rîndurile de față cum am pornit pe acest drum, noi cei din Luncani, și unde am ajuns astăzi. Colectiva am înființat-o în 1950, cu 62 de familii. Puține erau hectarele de pămînt, iar animale, 4 cai și 7 vaci, toate slabe. Nu aveam nici experiența muncii în colectiv. Dar mănunchiul nostru de colectiviști, cu toții oameni harnici, dornici de a munci și a-și făuri un trai tot mai îmbelșugat, nu s-a speriat de greutățile începutului. Oamenii au muncit cu nădejde și încredere în viitorul luminos. Aveau doar far luminos partidul drag și iubit al clasei noastre muncitoare, care ne călăuzea pe drumul cel nou. Viața nouă pe care noi, colectiviștii, începusem să ne-o făurim inspira țăranilor cu gospodărie individuală tot mai multă încredere în gospodăria colectivă. Lună de lună se îngroșau rîndurile celor care veneau în gospodărie. În 1960 au intrat în colectivă ultimele familii de țărani cu gospodărie individuală. Numărul familiilor era acum de 285. Pămînturile luncănenilor nu mai aveau haturi, puteau fi mai bine lucrate cu mijloace mecanizate. În fiecare an le smulgeam rod tot mai bogat. Am înmulțit mult numărul animalelor, iar veniturile pe care ni le dă sectorul zootehnic, se numără anual în sute de mii de lei. Avem 358 de capete de bovine, din care 116 vaci de lapte, aproape 1.000 oi țigăi, precum și mulți porci. Pentru 1962 am încheiat contract să îngrășăm 400 de porci. După socotelile noastre, credem că în 1962, veniturile pe care le vom realiza din sectorul zootehnic vor fi aproape de 1 milion de lei, cu 300.000—400.000 de lei mai mult decît în 1961. Recoltele bogate pe care le-am cules în fiecare an și veniturile mari pe care le-am dobîndit din sectorul zootehnic și din cel legumicol, au făcut ca traiul colectiviștilor să fie tot mai îmbelșugat. Iată, la noi, în Luncani, mai bine de 80 de colectiviști și-au ridicat case noi, vreo 150 și-au cumpărat garnituri noi de mobilă, mulți au aparate de radio, iar biciclete găsești în fiecare casă. De ale gurii și îmbrăcăminte, ce să mai vorbim. Sînt din belșug. De viața fericită și frumoasă care înflorea și se statornicea în casele luncănenilor eram mulțumiți cu toții. Nu eram însă bucuroși de faptul că în Gligorești, sat vecin, oamenii se urneau mai greu spre colectivă. Trecuseră aproape 6 ani de cînd noi, cei din Luncani înființasem colectiva, dar cei din Gligorești stăteau pe loc. Încă mai șovăiau. Atunci, comuniștii din colectiva noastră au hotărît să treacă degrabă și să-i ajute pe tovarășii vecini, pentru ca și ei să pășească pe drumul gospodăriei colective. Prin exemple grăitoare, comuniștii și colectiviștii cei mai harnici din Luncani care au mers multe zile la rînd în satul vecin, le-au arătat oamenilor că singurul drum care duce spre un trai tot mai bun, este colectiva. De nenumărate ori, țăranii din Gligorești au fost invitați la Luncani să vadă cum muncesc și cum trăiesc colectiviștii noștri, să facă cunoștință cu belșugul. Dar iată că în 1957, un număr de 67 de familii de întovărășiți din Gligorești au înființat gospodăria colectivă. Fără experiență în muncă erau și colectiviștii din Gligorești. „Să le dăm o mînă de ajutor", „Să ne ajutăm vecinii mai tineri", au spus din nou comuniștii din Luncani. Le-am împărtășit cu dragă inimă din experiența noastră, și la cultura cerealelor, și la creșterea animalelor. Membri din consiliul de conducere, brigadieri și colectiviști fruntași din Luncani au plecat de nenumărate ori la Gligorești în acest scop. Brigadierul nostru de cîmp, Benedict Socaciu, i-a ajutat la organizarea brigăzilor, iar Vasile Aldea, brigadier la sectorul zootehnic, le-a împărtășit din experiența lui în creșterea animalelor. Apoi, tovarășul Petre Romașcanu, inginerul agronom al gospodăriei noastre, se ducea 5—6 zile din lună la Gligorești să-i ajute și să-i îndrume pe colectiviști în muncă. Pînă acum la colectiva din Gligorești nu se cultivau legume. „Grădina de legume cere prea multă muncă", spuneau unii colectiviști din Gligorești. „Cere, nu-i vorbă, dar și veniturile de la grădină sînt mari", le arătam noi. Începînd din acest an, colectiva din Gligorești a hotărît să cultive legume pe o suprafață de 8 hectare.

Posibilități mari de dezvoltare are și gospodăria colectivă din Gligorești, mai ales după ce și în acest sat clujean s-a încheiat colectivizarea agriculturii. În planul de producție pe 1962, bunăoară, colectiva și-a trecut să mărească numărul vacilor cu lapte de la 30 la 80. Al oilor de la 380 la 500. De asemenea, al porcilor. Noi, colectiviștii din Luncani, le urăm succese în muncă și îi asigurăm, totodată, că și de acum încolo îi vom ajuta cu dragă inimă ca să-și făurească cu un ceas mai devreme un trai tot mai îmbelșugat.

EUGEN NEMETH
președintele gospodăriei agricole
colective din Luncani

Echipa de mulgători a gospodăriei colective din Luncani execută mulsul în condiții din cele mai igienice.

Pagină realizată sub îngrijirea redactorilor:
I. BRETTFELD
și GH. BACIU

DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Pămîntul renaşte

Întîia oară am aflat de terenurile acestea nisipoase cercetînd harta geografică a Ucrainei. Mărturisesc că mi le-am închipuit atunci ca pe un deşert.

Străbătînd această „Sahară", a Ucrainei, mi-am dat seama că lucrurile stau altfel decît mi le zugrăvise închipuirea. Prin faţa ochilor se succed livezi, vii, grădini de zarzavat, lanuri de porumb, sate lipite unele de altele, splendide alei de salcîmi, şiruri de mesteceni tineri. Iar toate acestea alternează cu zone de teren nisipos, unde temperatura solului se ridică pe vreme de arşiţă la 60—70 de grade.

Drumul pe care merg duce la Ţiurupinsk, un orăşel liniştit, cufundat în verdeaţă, cum sînt multe altele în Ucraina. Aici se află Staţiunea de cercetări ştiinţifice din regiunea Niprului Inferior, care are o existenţă de aproape treizeci şi cinci de ani. Staţiunea e destul de mare: 2.700 hectare de pămînt, din care 640 ha pădure şi 173 ha vii, livezi şi pepiniere. Cea mai mare suprafaţă (1.500 ha) o constituie, însă, terenurile nisipoase, care urmează să fie valorificate.

Cîndva, încă pe timpul ţarului, s-au elaborat chiar proiecte de împădurire a acestei zone. Dar proiectele respective au avut o soartă tristă, pierzîndu-se fără urmă prin hîrţoagele cancelariilor. Nici visteria ţarului şi nici moşierii nu erau dispuşi să investească bani în nişte terenuri nisipoase. Numai stăpînul cel nou al pămîntului, omul sovietic, a ştiut să aprecieze ca un bun gospodar problema valorificării acestor terenuri.

Directorul Staţiunii de cercetări ştiinţifice din Ţiurupinsk, Vladimir Nikolaevici Vinogradov, candidat în ştiinţe agricole, îmi vorbeşte cu multă căldură de cei care fac ca acest pămînt să renască.

Cu multă îndîrjire şi cu mult folos munceşte Daniil Petrovici Topogriţki, care a elaborat şi a aplicat agrotehnica cultivării pinului în pepinierele locale şi a făcut recomandări preţioase în legătură cu agrotehnica creării de culturi forestiere pe terenurile nisipoase. Mult apreciată de colectivul staţiunii este Natalia Lvovna Bergholţ, colaborator ştiinţific, care a elaborat tehnica întreţinerii puieţilor. Specialiştii staţiunii au ajutoare preţioase în persoana pădurarului Alexei Petrovici Mozgovoi de la ocolul silvic Ciulakovski şi a inginerului Alexandr Vasilievici Guliaev de la gospodăria forestieră Novo-Maiacikovski, care a început să folosească şi să perfecţioneze primul mecanismele destinate pregătirii solului şi întreţinerii culturilor forestiere. Adepţi ai noului, specialiştii silvici V. A. Ponomarenko, N. S. Osmeliuh, A. A. Krijevski aplică cu stăruinţă în producţie realizările ştiinţei.

— În ultimii ani, îmi spune directorul staţiunii, s-au plantat păduri pe o suprafaţă de aproape 18.000 hectare. Scopul nostru este de a valorifica în anii apropiaţi toate terenurile nisipoase ale Fondului silvic al statului, cu o suprafaţă de peste 70.000 hectare.

Colectivul staţiunii a contribuit mult şi la dezvoltarea viticulturii pe terenurile nisipoase. În gospodăria experimentală se cultivă în prezent aproape 700 soiuri de viţă de vie. În ultimii ani s-au livrat colhozurilor şi sovhozurilor din diferite regiuni ale Ucrainei peste 7,5 milioane de butaşi.

Experienţele şi cercetările iau o amploare tot mai mare. Colectivul staţiunii are planuri precise de ajutorare tot mai intensă a agriculturii şi silviculturii. Aceste planuri sînt dictate de viaţă şi ele vor fi fără îndoială duse la îndeplinire.

A. KOZLOV

R. P. Mongolă

Succesele crescătorilor de animale

În R. P. Mongolă, anul trecut, în comparaţie cu anul 1960, şeptelul a sporit cu 1,7 la sută în gospodăriile agricole de stat şi cu 1,1 la sută în uniunile agricole. În aceeaşi perioadă, epizootiile au scăzut cu 17,8 la sută, iar la vitele tinere — cu 18,7 la sută.

Potrivit sarcinilor trasate, pe baza aplicării cuceririlor ştiinţei în viitorii cinci ani şeptelul urmează să sporească cu 11 la sută, deci cu peste 2 milioane de capete, iar producţia agricolă cu 1,8 la sută.

ACTUALITATEA INTERNAŢIONALĂ

Coexistenţa paşnică poate fi asigurată

ION MIHAILEANU

Desfăşurarea evenimentelor internaţionale confirmă justeţea politicii externe desfăşurate de Uniunea Sovietică şi celelalte state socialiste care consideră că, în condiţiile existenţei puternicului lagăr socialist, dispunînd de o impresionantă putere economică, politică şi militară, a avîntului luptei tuturor popoarelor pentru apărarea păcii, războiul poate fi preîntîmpinat şi poate fi asigurată coexistenţa paşnică a celor două sisteme sociale diferite.

Declaraţiile mareşalilor sovietici Malinovschi şi Gorşkov în care s-a dat un puternic avertisment unor militari occidentali, belicoşi şi iresponsabili, amintindu-se că Uniunea Sovietică dispune de un întreg arsenal de arme moderne în stare să nimicească total orice agresiune imperialistă, au avut efectul unui duş rece pentru capetele înfierbîntate ale unor generali de la Pentagon sau ai fostului Wehrmacht.

Înainte cu cîteva zile, Steward Alsop, unul din gazetarii americani purtători de cuvînt ai cercurilor agresive, a publicat în revista Time and Tide *un lung articol despre capacitatea militară a N.A.T.O., în care era obligat să recunoască textual că „alianţa N.A.T.O. nu a reuşit să realizeze obiectivul militar pentru care a fost creată". Comentatorul american ajungea la o asemenea concluzie pesimistă deoarece — afirmă el — puterile N.A.T.O. pot duce sau un război atomic care va distruge Europa occidentală, sau un război convenţional care ar fi cîştigat de Uniunea Sovietică. Steward Alsop a găsit şi o imagine plastică comparînd puterile occidentale cu Samson care, după ce Dalila i-a tăiat părul, şi-a putut folosi puterea numai pentru a dărîma templul peste el.*

Asemenea recunoaşteri a forţei de apărare de care dispune lagărul socialist au fost însoţite de văicăreli asupra continuei schimbări a raportului de forţe pe plan politic în defavoarea imperialismului. Cel care a vărsat recent lacrimi de amărăciune nu e altcineva decît însuşi Nelson Rockefeller, unul dintre cei mai mari bogătaşi americani, care se plîngea în felul următor: „Cheltuim miliarde pentru ajutor militar şi economic, pe o bază unilaterală sau bilaterală şi în acest proces, pierdem teren... S-au prăbuşit imperiile, dar n-am realizat noul cadru al ordinei mondiale"... (capitaliste, adăugăm noi).

Politicienii sau gazetarii burghezi de acest tip nu obişnuiesc să tragă concluziile cuvenite după asemenea constatări. Aşa se explică de ce au fost torpilate recentele tratative asupra încetării experienţelor nucleare de la Geneva, de ce S.U.A. împreună cu celelalte puteri occidentale continuă febril cursa înarmărilor nucleare. Elocvent pentru a înţelege o parte din cauzele manevrelor obstrucţioniste ale puterilor N.A.T.O. în problema dezarmării este studiul întocmit de un comitet alcătuit din 9 experţi guvernamentali americani care şi-au propus să răspundă la întrebarea: Ce s-ar întîmpla în S.U.A. dacă se ajunge la o dezarmare generală?

După ce comitetul publică un tabel despre evoluţia cheltuielilor pentru înarmare pe care-l reproducem:

pînă în 1965 — 60 miliarde dolari
1968 — 45 miliarde dolari
1971 — 39 miliarde dolari
1974 — 32 miliarde dolari
1977 — 28 miliarde dolari

el ajunge la concluzia că „un asemenea declin continuu în cheltuielile de înarmare" va fi „o serioasă zdruncinare pentru economia S.U.A.". Nu contestăm faptul că economia capitalistă se menţine prin cursa înarmărilor, dar zdruncinarea cea mai serioasă e valabilă în primul rînd pentru supraprofiturile monopolurilor interesate în industria armamentului nuclear. Statistica comitetului guvernamental este grăitoare pentru sinceritatea poziţiei puterilor occidentale care se pronunţă în vorbe pentru dezarmarea generală, dar practic doresc s-o amîne pînă la calendele greceşti.

Pe fundalul raportului real de forţe în lume se explică totuşi de ce chiar reprezentanţi ai S.U.A., după ce fac obstrucţie în calea tratativelor pentru încetarea experienţelor nucleare, cum ar fi de pildă Artur Dean, sînt obligaţi să recunoască că „tratativele trebuie să continue sau rezultatul va fi distrugerea oraşelor americane". În acelaşi sens a vorbit zilele trecute şi Bowles, consilierul special al preşedintelui Kennedy, care cerea să se recunoască „apariţia Uniunii Sovietice, aşa cum este ea astăzi, o importantă putere militară şi industrială". Preşedintele S.U.A., Kennedy, în conferinţa de presă la care a fost invitat să participe Adjubei, redactorul şef al ziarului Izvestia, afirma că între Est şi Vest „toate căile de comunicare trebuie menţinute larg deschise", iar la întrebarea unui ziarist american, despre eventualitatea unei vizite în Uniunea Sovietică, el a răspuns — condiţionînd totul în funcţie de o aşa-zisă îmbunătăţire a relaţiilor Est-Vest — că „o invitaţie în acest sens şi acceptarea acestei invitaţii ar avea o mare greutate în slăbirea încordării care marchează relaţiile dintre cele două ţări".

Uniunea Sovietică şi celelalte ţări socialiste se menţin cu fermitate pe poziţiile şi principiile politicii de coexistenţă paşnică între cele două sisteme, promovează cu consecvenţă metoda tratativelor pentru rezolvarea problemelor litigioase. Aceasta presupune însă ca puterile occidentale să renunţe la falimentara politică de pe poziţii de forţă, să fie gata să ducă tratativele în spirit realist, pentru a se rezolva în spiritul intereselor păcii o serie de probleme ca problema dezarmării, problema germană şi a Berlinului occidental, a lichidării colonialismului.

Răspunsul demn al poporului Cubei libere

Poporul cuban şi-a spus cu hotărîre şi demnitate cuvîntul faţă de noul complot imperialist pus la cale de cercurile guvernante din S.U.A. şi de marionetele lor la Conferinţa de la Punta del Este împotriva ţării sale. În ziua de 4 februarie a avut loc la Havana cea de-a doua Adunare Naţională Generală a poporului Cubei. A fost o demonstraţie grandioasă la care a luat parte peste un milion şi jumătate de cubani. Ei au ascultat cu atenţie şi au subliniat cu ovaţii furtunoase, îndelung prelungite, cuvîntările rostite de conducătorii ţării lor, preşedintele republicii, Osvaldo Dorticos, şi primul ministru, Fidel Castro şi mesajul trimis Adunării de preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice, N. S. Hruşciov. Grandioasa adunare populară a adoptat apoi cea de-a doua Declaraţie de la Havana.

De la un capăt la altul, Declaraţia este străbătută de încrederea nestrămutată a poporului cuban în justeţea cauzei sale. Declaraţia demască cu vigoare comploturile şi urzelile mîrşave puse la cale de cercurile agresive din S.U.A. în cîrdăşie cu oligarhia de pe continentul latino-american, cu scopul vădit de a sugruma revoluţia cubană şi a înăbuşi lupta revoluţionară a popoarelor din această parte a lumii. Dar aşa cum se subliniază în Declaraţie „forţele care pun în mişcare popoarele — adevăraţii creatori ai istoriei — sînt mai puternice decît voinţa şi teroarea oligarhiei dominante".

Politica de înăbuşire treptată a suveranităţii ţărilor latino-americane, de amestec grosolan în treburile interne ale acestor ţări, promovată de imperialismul american, a atins punctul său culminant la recenta conferinţă de la Punta del Este a miniştrilor Afacerilor Externe ai ţărilor membre ale Organizaţiei statelor americane. Acolo, folosind cele mai mîrşave metode de presiune şi şantaj, imperialismul american a căutat să-şi impună punctul său de vedere. Dar Statele Unite au izbutit să-şi strecoare hotărîrile lor numai cu ajutorul unui mănunchi de reprezentanţi ai oligarhiei unor ţări cu o populaţie ce reprezintă abia o treime din populaţia continentului latino-american.

La Punta del Este, se spune în Declaraţie, s-a dat o bătălie ideologică între revoluţia cubană şi imperialismul american. Cuba a reprezentat popoarele, S.U.A. au reprezentat monopolurile; Cuba a vorbit în numele maselor exploatate din America, S.U.A. — în numele oligarhiei, al exploatatorilor, al imperialiştilor; Cuba s-a pronunţat pentru suveranitate, S.U.A. — pentru intervenţie; Cuba s-a pronunţat pentru naţionalizarea întreprinderilor străine, pentru cultură, pentru reforma agrară, pentru industrializarea ţărilor din America, pentru muncă creatoare, S.U.A. pentru noi investiţii de capital în străinătate, pentru obscurantism, pentru latifundii, pentru slaba dezvoltare, pentru sabotaj şi pentru teroarea contrarevoluţionară dezlănţuită de agenţii americani...

Cu aceeaşi vigoare, Declaraţia de la Havana înfăţişează tabloul condiţiilor de trai, extrem de grele, ale popoarelor din America Latină, ca urmare a politicii colonialiste de jaf a S.U.A., şi îşi exprimă încrederea că lupta de eliberare începută de popoarele din aceste ţări nu va fi oprită de nimic, că ele îşi vor cuceri o adevărată independenţă.

Cea de-a doua Adunare Naţională Generală a poporului Cubei a constituit o nouă lovitură dată de poporul cuban planurilor agresive ale imperialismului şi celor care se tîrăsc orbeşte la coada lui în dauna intereselor propriilor ţări. Întreaga desfăşurare a Adunării, conţinutul declaraţiei şi însufleţirea cu care ea a fost adoptată reflectă voinţa de luptă a unui popor liber de a-şi apăra fără şovăire cuceririle împotriva provocărilor şi planurilor mîrşave urzite de cercurile imperialiste şi ciracii lor. În această luptă Cuba nu este singură. De partea sa sînt toate popoarele iubitoare de pace, toţi oamenii cinstiţi din lume. De partea sa se află gloriosul popor sovietic şi toate popoarele celorlalte ţări socialiste. Pe zi ce trece în toate colţurile lumii creşte mişcarea de solidaritate a popoarelor cu Cuba.

Opinia publică mondială urmăreşte cu atenţie evoluţia evenimentelor din America Latină. Ea consideră că e necesar ca Organizaţia Naţiunilor Unite, al cărei Comitet Politic dezbate în aceste zile plîngerea Cubei împotriva S.U.A., să ia atitudine hotărîtă împotriva planurilor agresive ale guvernanţilor S.U.A. În această problemă delegaţiile ţării noastre şi R. S. Cehoslovace au prezentat, în Comitetul Politic al O.N.U., un proiect de rezoluţie în care se cere ca guvernul S.U.A. să pună capăt amestecului în treburile interne ale Cubei şi tuturor acţiunilor îndreptate împotriva integrităţii teritoriale şi independenţei politice a Cubei. Proiectul de rezoluţie cheamă guvernele Cubei şi S.U.A. să reglementeze divergenţele existente cu ajutorul mijloacelor paşnice. Adoptarea acestui proiect de rezoluţie ar constitui, desigur, o manifestare a O.N.U. în sprijinul popoarelor care-şi apără libertatea şi independenţa lor, cuceririle lor revoluţionare.

SPORT

Spartachiada de iarnă a tineretului în satele regiunii Oltenia

Ca în toată ţara şi în regiunea Oltenia Spartachiada de iarnă a tineretului a atras participarea a zeci de mii de tineri din mediul sătesc.

Un fapt pozitiv demn de remarcat: pentru popularizarea întrecerilor Spartachiadei de iarnă, pe lîngă afişele editate pe plan central multe consilii raionale U.C.F.S. au iniţiat acţiuni de popularizare pe plan local folosind staţiile de radioficare şi amplificare, gazetele de perete şi de stradă, presa regională şi raională etc.

Întrecerile primei etape au găsit, în cea mai mare măsură, asociaţiile sportive săteşti pregătite. Dintre comisiile raionale cu cea mai bună activitate trebuie menţionate cea din Turnu Severin, care a antrenat peste 11.000 de participanţi dintre care 3.165 de tinere, cea din Băileşti cu peste 10.000 de participanţi şi cea din Corabia care a obţinut rezultate asemănătoare. Nu aceleaşi rezultate le-au obţinut comisiile raionale Calafat, Gilort şi Olteţu, în care numărul de participanţi era pînă la 25 ianuarie de 3.453, 3495 şi 4.587 de tineri.

Cauza principală a acestei mobilizări necorespunzătoare o constituie slaba activitate a comisiilor raionale şi a consiliilor asociaţiilor sportive, lipsa unor măsuri organizatorice de popularizare eficiente, superficialitatea cu care au privit această sarcină activul U.C.F.S., conducerile unor cămine culturale şi organizaţii comunale U.T.M. Situaţia aceasta este cu atît mai surprinzătoare dacă ne gîndim că bilanţul sportiv al anului trecut ne arătase posibilităţi mai mari în mobilizarea tineretului sătesc la competiţiile de masă. Numai lipsa de preocupare şi dezinteres pentru o muncă temeinică în rîndul tinerilor sportivi a făcut ca în asociaţiile sportive „Şoimii" Bălăciţa, şi „Tractorul" Rogova din raionul Vînju Mare, „Recolta" Gabaucea şi „Spic de grîu" Ghindeni, raionul Craiova să se organizeze un număr mic de concursuri, iar participarea tinerilor ţărani muncitori să fie nesatisfăcătoare. Cît priveşte consiliile, asociaţiile sportive din comunele Otelişu, Diculeşti şi Irimeşti, toate din raionul Olteţu, acestea parcă nici nu au auzit de întrecerile Spartachiadei de iarnă a tineretului şi ca urmare nu organizaseră pînă la sfîrşitul lunii ianuarie nici un concurs.

Desigur, caracteristic pentru marea majoritate a asociaţiilor sportive săteşti din regiunea Oltenia sînt rezultatele bune, antrenarea la întreceri a zeci de mii de tineri colectivişti, elevi, mecanizatori şi muncitori din gospodăriile agricole de stat, care au îndrăgit sportul şi doresc să-l practice în tot timpul anului. Printre zecile de asociaţii sportive fruntaşe în organizarea întrecerilor Spartachiadei de iarnă se numără „Biruinţa" Caraula, „Drum Nou" Boureni, „Rîndunica" Rudari, din raionul Băileşti, „Tractorul" Corabia, „Recolta" Dăbuleni şi „Oltul" Izbiceni, din raionul Corabia, „Voditţa" din Podeni, raionul Turnu Severin (care a obţinut rezultate excelente în organizarea întrecerilor de schi) şi altele.

După datele existente la 25 ianuarie, în 11 raioane din regiunea Oltenia participaseră la întrecerile Spartachiadei de iarnă 74.241 de tineri şi tinere, de un deosebit succes bucurîndu-se întrecerile de şah, gimnastică, trîntă şi săniuţe. Ţinînd seama de faptul că întrecerile primei etape se pot desfăşura pînă la 15 februarie, această cifră va creşte încă, mai ales dacă se vor lua unele măsuri operative în raioanele cu rezultate mai slabe. De asemenea, comisiile raionale pot trage unele învăţăminte şi în ceea ce priveşte participările încă necorespunzătoare şi deci slaba popularitate de care se bucură halterele, schiul şi patinajul. Condiţiile favorabile din această lună trebuie să determine organizarea unor frumoase întreceri de schi, precum şi de patinaj. Fără iniţiativă şi preocupare aceste sporturi, deloc dificile, vor rămîne altfel mai departe nepracticate.

LUCIAN CURSARU

Redesfundatul parţial în viile de pe nisipuri

(Urmare din pag. I)

de peste 20 m., alternînd cu straturi de pietriş.

Experienţa a fost amplasată într-o parcelă cu soiul Chasselas d — oré, plantat la distanţa de 1,50X1,25, cu 31 la sută goluri, în vîrstă de peste 50 ani, cu producţii de mai mulţi ani slabe. Perioada de experimentare a fost de 5 ani.

Experienţa a cuprins un număr total de 7 variante după cum urmează:

V 0 — Martor — neredesfundat, neîngrăşat;
V 1 — Redesfundatul intervalelor din 2 în 2 rînduri;
V 2 — Redesfundatul intervalelor din 2 în 2 rînduri cu încorporarea a 20 to/ha gunoi de grajd;
V 3 — Redesfundarea consecutivă a intervalelor cu încorporarea a 20 to/ha gunoi de grajd;
V 4 — Redesfundarea intervalelor din 3 în 3 rînduri;
V 5 — Redesfundarea intervalelor din 3 în 3 rînduri, cu încorporarea a 20 to/ha gunoi de grajd;
V 6 — Redesfundarea intervalelor din 3 în 3 rînduri cu încorporarea a 20 to/ha tescovină compostată.

Fiecare variantă a avut 4 repetiţii aşezate în fîşii, cap la cap.

Redesfundatul s-a făcut primăvara de timpuriu înainte de intrarea viţei de vie în perioada de vegetaţie activă, pe intervalele dintre rînduri, conform variantelor, la adîncimea de 60 cm.

Aplicarea îngrăşămintelor s-a făcut în etape. Martorului nu i s-a aplicat nici un fel de tratament, în afară de cele obişnuite în gospodărie.

În cursul perioadei de vegetaţie, în fiecare an s-au făcut observaţii privind vegetaţia şi îndeosebi numărul de lăstari fertili, producţia de struguri la butuc şi la hectar, precum şi calitatea acestora.

Numărul mediu de ciorchini pe butuc, producţia medie reală pe butuc, producţia la ha, cît şi proporţia depăşirii rezultă din tabelul de mai jos.

Varianta	Nr. mediu de ciorchini pe butuc	Producţia medie reală pe butuc (kg.)	Producţia calculată kg/ha	% de realizare
0	25,65	2,370	5.738	100,00
1	27,30	2,800	6.779	118,70
2	38,00	3,530	8.547	148,90
3	34,50	3,010	7.287	127,10
4	31,60	2,920	7.069	121,40
5	31,90	3,450	8.352	145,50
6	25,40	2,970	7.190	125,30

Din analiza tabelului de mai sus, rezultă că producţia medie obţinută la butuc, cît şi producţia la hectar a variantelor redesfundate a depăşit pe cea a martorului cu 18,7 la sută pînă la 48,9 la sută. Sporul de producţie realizat a fost de 1.041—2.809 kg. la hectar faţă de martor.

Această experienţă s-a aplicat pentru prima dată la punctul experimental viticol de la G.A.S. Iveşti, ca urmare a rezultatelor foarte bune obţinute în podgoria Odobeşti, în urma redesfundatului parţial.

Deşi variantele, cantităţile de îngrăşăminte, cît şi condiţiile pedoclimatice diferă mult de la podgoria Odobeşti la Iveşti, rezultatele sînt edificatoare în favoarea aplicării acesteia în toate podgoriile.

Datorită rezultatelor foarte bune obţinute la staţiunea Odobeşti, această metodă s-a extins prin intermediul punctelor de sprijin la gospodăriile agricole de stat Coteşti şi Panciu (cu condiţii asemănătoare podgoriei Odobeşti). Suprafeţele pe care s-au aplicat sînt următoarele: la G.A.S. Coteşti 12 ha., iar la G.A.S. Panciu 10 ha. plantaţie de vie pe rod.

Producţia obţinută a fost de peste 12.000 kg. struguri la ha. la G.A.S. Coteşti şi de aproape 14.000 kg. struguri la ha la G.A.S. Panciu.

După cum se ştie, potrivit sarcinilor trasate de Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. trebuie ca în 1965 suprafaţa totală cu vii să ajungă la 300.000 de hectare.

În scopul îndeplinirii acestei importante sarcini şi obţinerii în 1965 a 1.400.000 tone struguri este necesar — aşa cum se subliniază în Recomandările comisiei pentru problemele producţiei pomiviticole, a Consfătuirii pe ţară a ţăranilor colectivişti, ca agrotehnica viticolă să fie substanţial îmbunătăţită.

Între altele, comisia pentru problemele privind producţia pomiviticolă a recomandat şi redesfundarea parţială a solului cu încorporarea concomitentă a îngrăşămintelor minerale şi organice.

Socotim deci că — studiată temeinic — experienţa staţiunii noastre expusă mai sus în problema respectivă va putea fi folositoare multor unităţi agricole socialiste, în scopul realizării cu succes a sarcinilor ce le stau în faţă, în ce priveşte dezvoltarea viticulturii.

CURSURI DE PREGĂTIRE PENTRU CONCURSUL DE ADMITERE

Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" Bucureşti, începînd cu data de 11 martie 1962, organizează un ciclu de pregătire şi consultaţii pentru cei care doresc să candideze la concursul de admitere în Facultăţile de Agricultură şi Zootehnie, Horticultură şi Medicină Veterinară.

Pregătirea are loc în fiecare duminică, între orele 8-14 la sediul institutului din Bdul. Mărăşti nr. 59 (tramvai 3, 4, autobuz 31, troleibuz 81, 82, telefon 18.22.30)

Înscrierile se fac zilnic între orele 8-14 secretariatul Facultăţii de agricultură şi zootehnie, etajul I, camera 72.

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1 Bucureşti. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii